

UNIVERZITA PALACKÉHO V OLOMOUCI

PEDAGOGICKÁ FAKULTA

Katedra hudební výchovy

Bakalářská práce

Eva Procházková

Hudební praxe v kostele Narození Panny Marie v Konici
se zaměřením na vývoj od roku 1950 do současnosti

Olomouc 2017

vedoucí práce: MgA. Petr Martínek

Prohlašuji, že jsem bakalářskou diplomovou práci vypracovala samostatně pouze s použitím pramenů a literatury uvedených v seznamu literatury. Souhlasím, aby tato práce byla uložena ke studijním účelům na Univerzitě Palackého v Olomouci.

V Olomouci dne 21. dubna 2017

.....

Eva Procházková

Ráda bych poděkovala vedoucímu práce MgA. Petru Martínkovi za podnětné rady a ochotnou pomoc při zpracování této bakalářské práce. Děkuji také zpěvákům, kteří nacvičili písně na přiloženém CD, přesněji Chrámovému sboru z Konice a OP schole z Olomouce pod vedením Mgr. Jany Synkové. Děkuji P. Milanu Ryšánkovi za přístup ke kronikám konické farnosti. Největší díky patří mé rodině, za všestrannou podporu.

Obsah

Úvod.....	6
1 Kostel Narození Panny Marie v Konici	7
1.1 Historie.....	7
1.2. Popis chrámu Narození Panny Marie	9
1.2.1. Hlavní loď	10
1.2.2. Kněžiště	11
1.2.3. Kaple Nejsvětější Trojice.....	12
1.2.4. Kaple Bolestné Panny Marie	13
1.2.5. Sakristie	14
2. Hudba a její vztah k liturgii	15
3. Varhany a varhaníci	18
3.1. Historie varhan v chrámu Narození Panny Marie	18
3.2. Koncerty hostů v konickém kostele.....	20
3.3. Varhaníci.....	21
3.3.1. Karel Smékal.....	21
3.3.2. Pan Fröml.....	21
3.3.3. Jan Dacík.....	22
3.3.4. Vladimír Janál.....	22
3.3.5. Antonín Burget	22
3.3.6. František Novák.....	22
3.3.7. Ing. Petr Ullman.....	22
3.3.8 Mgr. Ludmila Kopečná-Nedomanská.....	23
4. Antonín Burget	24
4.1. Životopis	24
4.2. Komponování a díla pana Burgeta.....	25

5. Zpěv v chrámu Narození Panny Marie	28
5.1. Sbor.....	28
5.2. Schola v Konici.....	30
Závěr	33
Resumé.....	34
Summary	35
Prameny a literatura	36
Seznam příloh	38
Anotace	61

Úvod

Pro svou bakalářskou práci jsem si vybrala téma hudební praxe v kostele Narození Panny Marie v Konici se zaměřením na vývoj od roku 1950 do současnosti. Jako cíl jsem si stanovila sepsání dostupných informací na toto téma. Jména varhaníků, data založení sboru a scholy, jejich činnosti nejen v Konici, ale i v blízkém okolí. Pro lepší srozumitelnost jsem zařadila i historické podněty ke změnám. Hlavně to byl druhý vatikánský koncil, který měl velkou zásluhu o srozumitelnost textů. Dalším cílem pak bylo představení autorské tvorby pana Antonína Burgeta.

K vypracování tohoto tématu mě vedla potřeba vytvořit ucelené dílo na téma, které jsem si vybrala. Od mládí mám velkou lásku k hudbě. Moji rodiče podpořili tyto vlohy zajištěním nauky hry na klavír. Do konické scholy mě přivedla starší sestra a do chrámového sboru máma. Vždy jsem obdivovala svého dědu Antonína Burgeta, který svůj život zasvětil službě na kůru a svým příkladem ovlivňuje zájem o tuto činnost.

Hudba je bohužel ve farní kronice nedostatečně zmapovaná. Zaměřuje se spíše na opravy kostela, vedou se v ní statistické záznamy, ale informace k mé bakalářské práci nestačily. Nejvíce materiálů potřebným k dokončení své práce jsem získala z kroniky konické scholy, soukromé kroniky pana Antonína Burgeta a vzpomínek místních pamětníků. Hodně mi pomohl i pan Jaroslav Procházka, který se zajímá o historii konického kostela i města samotného. Další cenná data mi poskytly místní vlastivědné a historické knihy.

Bakalářská práce je rozdělena do pěti kapitol. V první kapitole vás seznámím s historií a popisem chrámu Narození Panny Marie v Konici. Následuje krátký úvod do problematiky užívání hudby v liturgii. Třetí kapitola je zaměřena na kůr. Sem patří historie varhan, varhaníků od druhé poloviny 20. století do současnosti. Velkou pozornost věnuji panu Antonínu Burgetovi, místnímu skladateli. Pátou kapitolu dále činnosti sboru a scholy.

1 Kostel Narození Panny Marie v Konici

Kostel se nachází na návrší levého břehu říčky Jesenky. Do roku 1900 byl chrám dominantou města Konice.¹

1.1 Historie

Místo první stavby kostela není známo. První zmínka o patronátě se datuje k roku 1379, v té době stával kostel na stejném místě jako dnes. Byl však mnohem menší a kolem něj byl zbudován hřbitov.² Roku 1556 byl na místě starého kostela postaven nový. Dostavěna byla také věž, jak dokazuje nápis v kamenné desce nad vchodem do presbytáře³ hlásající: „*Ke cti a chvále Boží na památku nebožce paní Aleně Konické ze Švábenic věrné manželce pana Zikmunda Helta z Kentu na Meziříčí, krále jeho Milosti Rady a místokancléře království Českého i všemu rodu Švábenickému a jiným v Pánu Bohu odpočívajícím tento chrám Boží jest šťastně dokonán léta Páně MDLVI.*“⁴ Kostel nechal vystavět Zikmund Helta z Kentu na památku své ženy Aleny Konické ze Švábenic, ta patřila do rodu pánů ze Švábenic, kteří vlastnili panství 220 let.⁵ Uprostřed chrámu byla vytvořena podzemní hrobka pro členy rodu rytířů ze Švábenic, kterou dokazují čtyři náhrobní kameny. Roku 1840 byly přemístěny do boční kaple konického chrámu zasvěcené Bolestné Panně Marii.

Další přestavby se chrám dočkal roku 1688 za vlastnictví Jiřího Hoffmanna. Ten nechal na epištolní⁶ straně postavit z úcty boční kapli zasvěcenou Nejsvětější Trojici, stojící na místě bývalého hřbitova.⁷ Hřbitov byl v polovině 15. století přeložen do nové části městečka a roku 1560 přistavěli hřbitovní kostel.^{8, 9} V Konici bylo založeno bratrstvo zasvěcené Nejsvětější Trojici a do kostela putovalo mnoho poutníků. Z té doby je doložena tradice každoroční pouti, která se slaví právě na slavnost Nejsvětější Trojice. Na druhé straně, tzv. evangelijní, nechal Jiří Hoffmann postavit kapli zasvěcenou Bolestné Panně Marii, a to roku 1690, což dokazuje

¹ Příloha č. 1.

² BURIAN, Bohumil. *Vlastivěda moravská, II. Místopis, Konický okres*. V Brně: Musejní spolek, 1939, s. 83.

³ Presbytář neboli kněžiště – v křesťanském chrámu prostranství při hlavním oltáři pro duchovenstvo a ministranty.

⁴ Konický farní archiv. *Pamětní kniha farnosti r. 1910–1997*, s. 49.

⁵ PINKAVA, Jaroslav. *Dějiny města Konice, díl I*. Konice: Městský úřad, 1993, s. 18–21.

⁶ Epištolní – z pohledu věřících pravá strana od oltáře.

⁷ BURIAN, Bohumil. *Vlastivěda moravská, II. Místopis, Konický okres*. V Brně: Musejní spolek, 1939, s. 83.

⁸ Hřbitovní kostel – postaven roku 1560, což dokazuje rytina na zvonu. Zasvěcen Janu Křtiteli. Přestavbou prošel za Jiřího Hoffmanna r. 1686 a r. 1748 opět za bratrů premonstrátů. Nyní je využíván jako smuteční síň.

⁹ PINKAVA, Jaroslav. *Dějiny města Konice, díl I*. Konice: Městský úřad, 1993, s. 32.

opět kamenná deska nad vchodem zvenčí.¹⁰ V této kapli jsou uloženy již zmíněné náhrobky rodu pánů ze Švábenic a také náhrobek samotného Jiřího Hoffmana.

Významné období začalo roku 1699, kdy si panství koupil řád premonstrátů z Hradiska u Olomouce. Tehdejší opat Norbert Želecký z Počenic nechal kostel v letech 1702–1703 přestavět. Týkalo se to zvětšení lodi a zvýšení věže, která byla pozlacena. Zvětšení bylo nezbytné pro velký počet poutníků uctívajících Nejsvětější Trojici. O přestavbě nás informuje kamenná deska zazděná na evangelní straně v presbytáři.¹¹ Roku 1705 byl místo tehdejší tvrze postaven olomouckým architektem Lukášem Glöckelem barokní zámček sloužící řádu premonstrátů jako letní sídlo. Zámek byl s kostelem spojen chodbou ve výšce prvního poschodí. Chodba, nyní zazděná, vede do oratoře a odtud dvojitým točitým schodištěm do sakristie. Ve spodní části chodby z venkovní strany se nachází kaple sv. Anny.¹² Řád premonstrátů obohatil interiér kostela o barokní kazatelnu, která zdobí kostel do dnes.

Dne 18. srpna 1704 byl Josefem II. zrušen klášter Hradiště u Olomouce a panství bylo přiděleno Náboženskému fondu.¹³

Roku 1948 se kostel dočkal zcela nové omítky až na věž, která prošla generální opravou v letech 1955–1956. Věž se zvýšila a byly přidány elektrické věžní hodiny. Podle tradice byly do opravené tzv. makovice věže vloženy dokumenty pro další generace. K elektronickým hodinám se přidalo i elektronické zvonění zvonů třikrát denně.

K restaurování vzácné barokní kazatelny došlo roku 1963, kdy byla odvezena figurální a ornamentální část, oprava trvala 15 let.¹⁴

Nejvíce změn doznal interiér kostela roku 1982, kdy bylo potřeba upravit vše podle směrnic II. vatikánského koncilu. Hlavní změnu představovalo odstranění lektoria¹⁵ a lavic v presbytáři, tím se celé kněžiště zvětšilo. Roku 1983 byl celý presbytář zvýšen o jeden stupeň, obložen mramorem a roku 1984 doplněn o mramorový obětní stůl, ambon a sedes.¹⁶ Tyto úpravy navrhl a realizoval P. Blažek.

¹⁰ BURIAN, Bohumil. *Vlastivěda moravská, II. Místopis, Konický okres*. V Brně: Musejní spolek, 1939, s. 83.

¹¹ Tamtéž, s. 84.

¹² Tamtéž, s. 73–74.

¹³ Tamtéž, s. 75.

¹⁴ KUČEROVÁ, Anna. *Konice v letech 1200–1998*, Konice: Městský úřad, 2016, s. 34.

¹⁵ Lektorium – zdobená mřížka, dřevěná, kamenná (balustráda) nebo i kovová s dvířky uprostřed. Oddělovala presbytář od lodi kostela.

¹⁶ Konický farní archiv. *Pamětní kniha farnosti r. 1910–1997*, s. 255.

Upravena byla i kaple Bolestné Panny Marie, která byla přestavěna na zimní kapli. Mezi kapli a hlavní loď se postavila dubová prosklená stěna. Do kaple byl přidán oltář a upraven byl i vchod zvenčí.¹⁷

Ve dnech 1.–3. září roku 2000 se konaly oslavy 800 let od první písemné zmínky konického chrámu. Při této příležitosti byla v chrámu Narození Panny Marie sloužena otcem biskupem Josefem Hrdličkou slavná mše svatá, při které hrála Moravská filharmonie Olomouc *Slavnostní konickou mši* skladatele Zdeňka Pololánika. Pěvecký sbor Schola cantorium řídil Petr Kolář.¹⁸

Od doby založení bratrstva Nejsvětější Trojice se hlavní pouť slavila právě o její slavnosti, a to i po zrušení klášterů a bratrstev za Josef II. Roku 2001 se farníci rozhodli pro slavení svátku Narození Panny Marie, kterému je zasvěcen tento kostel. Toto patrocinium je spojeno s farním dnem. Slaví se dodnes mší svatou, posezením na farním dvoře a svátostným požehnáním.

V letech 2006 až 2008 proběhla oprava bohatých fresek v kapli Nejsvětější Trojice, které jsou ve spodní části zcela zničené bílou barvou. Restaurování se ujaly akademické malířky Zdenka Kafková a Antoineta Temenugová.¹⁹

Pro každou farnost je významnou událostí primice.²⁰ Ta se po dlouhých čtyřiceti sedmi letech konala 23. dubna 2016 a do příprav se zapojila celá konická farnost. Knězem se stal Hyacint Petr Ullman, který se připojil k řádu dominikánů.

1.2. Popis chrámu Narození Panny Marie

Z půdorysného pohledu má kostel tvar kříže.²¹

Jde o jednolodní stavbu, k jejíž severní zdi kněžiště přiléhá stará sakristie s oratoří v patře. K jižní zdi kněžiště byla přistavena nová sakristie. Po obou stranách lodi v úrovni vítězného oblouku²² jsou čtyřboké kaple. Na severní straně kaple Bolestné Panny Marie a na jižní straně kaple Nejsvětější Trojice. V západním průčelí lodi se nachází hranolovitá věž.

¹⁷ Tamtéž, s. 258.

¹⁸ Konický farní archiv. *Pamětní kniha farnosti od roku 1998*, s. 7.

¹⁹ Tamtéž, s. 25.

²⁰ Primice – první mše sloužená knězem po vysvěcení.

²¹ Příloha č. 2.

²² Vítězný oblouk – klenutý oblouk, kterým byl vždy ukončen presbytář. Vítězným obloukem se nazývá proto, že zde býval vyobrazen vzkříšený Vykupitel – vítěz nad smrtí a peklem.

1.2.1. Hlavní loď²³

V zadní části lodi jsou dva vstupy do kostela. Hlavní loď je vysoká s oblouky, které dosedají na mohutné pilíře překryté pilastry. Po obvodu chrámové lodi jsou obrazy od akademického malíře Františka Toláčka, na kterých je znázorněna křížová cesta.

Cestou k hlavnímu oltáři uvidíme na evangelní stěně 7 metrů vysoký mramorový vedlejší oltář z doby kolem roku 1760. Oltářní obraz zachycuje sv. Cyrila a Metoděje, jak křtí na Velehradě přemyslovského knížete Bořivoje a jeho manželku Ludmilu. Ve vrchní části oltáře se nachází menší obraz, který v roce 1879 namaloval akademický malíř František Tocháček, představuje klečícího sv. Dominika, který od Panny Marie a dítětem Ježíšem přijímá šňůrku s kuličkami – růženec. Před oltářem na stěně je socha Panny Marie Lurdské, která byla pro kostel zakoupena v roce 1890 v dílně Raffl-Verebout v Paříži.²⁴

Naproti, tedy na epištolní straně kostela, se nachází dvojče předešlého oltáře. Je stejný až na obrazy. Dříve oltářní obraz ztvárňoval smrt sv. Cyrila. Ten byl však vyměněn za obraz Nejsvětějšího Srdce Ježíšova, který byl roku 1918 věnován památce vojáků padlých v 1. světové válce. Dříve byl obraz v kapli Bolestné Panny Marie, jeho zvláštností je, že je vyšíván. Na menším obraze je zachycena sv. Ludmila vyučující sv. Václava. Obraz také namaloval akademický malíř František Tocháček. Před oltářem na epištolní straně je socha Nejsvětějšího Srdce Ježíšova.

Na rozhraní kostela a presbytáře po evangelní straně při vchodu do kaple Bolestné Panny Marie stojí od roku 1721 monumentální barokní kazatelna. Byla původně určena pro klášter Hradisko u Olomouce. Vytvořil ji v letech 1675–1676 Michael Zürn ml. zřejmě za spolupráce svého bratra Davida Zürna st. Na stříšce kazatelny je socha Krista výtvarně zpodobněného jako Dobrý pastýř. Sochu Dobrého pastýře obklopují čtyři troubící andělé. Pod nimi jsou na přečnívajících římsách stříšky sochy čtyř evangelistů se svými atributy. Sv. Jan s orlem, sv. Matouš s andělem, sv. Marek se lvem a sv. Lukáš s býkem. Mezi sloupy zábradlí na řečništi²⁵ jsou sochy pěti apoštolů. Řečniště stojí na čtyřech sloupech s kompozitními hlavicemi. Uprostřed sloupů stojí alegorie Moudrosti zobrazené jako žena, která levou rukou přidržuje knihu.

Na rozhraní lodi kostela a presbytáře je klenutý oblouk, který se nazývá vítězný.

²³ Příloha č. 5.

²⁴ Příloha č. 6.

²⁵ Řečniště – místo pro kazatele.

Naproti kazatelně, tedy u pravé paty vítězného oblouku, stojí od roku 1982 nový černý kříž se vzácným barokním korpusem. Pod křížem stojí kamenná křtitelnice, nad níž je sousoší zobrazující křest Páně. Mezi křtitelnicí a černým křížem je umístěn paškál.

V zadní části celé lodi se nachází kůr, kde od roku 1970 stojí nové varhany. Ty byly přivezeny z Krnova a jejich instalace trvala tři týdny. Varhany byly slavnostně vysvěceny 10. května 1970 P. Otakarem Trtílkem, kanovníkem z Olomouce.

1.2.2. Kněžiště²⁶

Do presbytáře se vstupuje po dvou schodech. Na evangelní stěně nad vchodem do staré sakristie uvidíme erbovní desku oznamující opravu kostela iniciovanou opatem Norbertem Želickým z Počenic.

Před námi je hlavní oltář. Původní hlavní oltář byl zděný. Od roku 1901 zdobí konický kostel nádherný mramorový hlavní oltář.²⁷ Oltář, který je z bílého kararského mramoru, zhotovil Jan Neumann.

Na stěně je umístěn oltářní obraz znázorňující narození Panny Marie. Obraz namaloval v roce 1869 František Bsirsky, profesor z Olomouce. V centru obrazu je matka Panny Marie sv. Anna, u níž stojí otec Panny Marie sv. Jáchym. Na rukou má v plenkách narozenou Pannu Marii a velebí Boha. Z otevřeného nebe sestupuje Bůh Otec doprovázený anděly. Oltářní obraz v pozlaceném rámu je umístěn na oltářním podstavci se sloupy, na nichž nalezneme anděly. Vrcholy sloupů spojuje oblouk, na jehož středu je zlatá koruna. Nad oltářním obrazem je okno s vitráží, která zobrazuje Boží oko v trojúhelníku. V postním období se před hlavní obraz zavěšuje plátno se znázorněným Ježíšem na kříži.²⁸

Po obou stranách oltářního obrazu jsou sochy sv. Cyrila a Metoděje. Vytvořil je ve 2. pol. 18. století Jan Kammereit.

V roce 1984 byl podle směrnic 2. vatikánského koncilu v presbytáři umístěn současný mramorový obětní stůl, který 26. května 1984 konsekroval otec biskup Mons. Josef Vrana. V popředí obětního stolu (na epištolní straně) je ambon s reliéfem P. M. Blažka, na kterém jsou zobrazeni čtyři evangelisté.

²⁶ Příloha č. 7.

²⁷ Konický farní archiv. *Pamětní kniha farnosti r. 1910–1997*, s. 55.

²⁸ Příloha č. 8.

V presbytáři jsou u stěn umístěny lavice pro ministranty. Na evangelní stěně vidíme v poschodí okna oratoře, pod nimiž je vchod do staré sakristie. Ve středu oblouku okna patřícího staré sakristii je umístěn andělek, který drží lampu s věčným světlem. Tentýž andělek je také na protější stěně ve středu oblouku nad vchodem do nové sakristie.

1.2.3. Kaple Nejsvětější Trojice²⁹

Nad vnějším vchodem do kaple Nejsvětější Trojice je kamenná deska oznamující, že kaple byla postavena roku 1688 Janem Jiřím Hoffmannem. Kaple je kulatá, v půdorysu má rozměry 8,4 m a 9,15 m. Je zakončená kopulí a včetně lucerny má do výšky 17 m.

Při vstupu nás zaujme původní oltář z roku 1688. Dolní část oltáře je zděná. Oltář zdobí dvířka s kalichem a hostií. Po obou stranách zlaté skříňky stojí andělé s kaditelnicí. Nejdůležitější je sousoší Nejsvětější Trojice, které vyplňuje oválný prostor uprostřed oltáře. V životní velikosti je zde znázorněn Bůh Otec jako stařec s trojúhelníkovou svatozáří. V rukou drží kříž s Kristem a nad Kristovou hlavou je holubice symbolizující Ducha svatého. Sousoší Nejsvětější Trojice je obklopeno sochami letících andělů.

Nad oltářem je na klenbové římsě nápis: BENEDICAMUS PATREM ET FILIUM SANCTO SPIRITU – „Dobrořečme Otci i Synu s Duchem svatým“, který nám říká, že fresky v kapli vyjadřují úctu Nejsvětější Trojici. Figurální výzdoba klenby je rozdělena do 6 částí. Andělé drží stuhu s nápisy, které oznamují názvy jednotlivých ploch.

Ústřední postavou na klenbě v kapli je Panna Maria, umístěna nad oltářem. Andělé obklopující Pannu Marii nesou stuhu s nápisem: TEMPLUM TRINITATIS – Svatyně Nejsvětější Trojice. V dolní části tohoto oddílu vidíme Adama a Evu, jak klečí u paty kříže, což symbolizuje jejich vykoupení Kristovou obětí.

Po levici Panny Marie, tedy na epištolní straně, je na klenbě oddíl věnovaný apoštolům a evangelistům. Nad oknem s vitráží se nalézá oddíl věnovaný církevním učitelům a vyznavačům. Nad vchodem do lodi kostela vidíme na klenbě oddíl, který je označen nápisem: TE VIRGINUM = Tebe (chválí sbory) panen. V dalším oddíle na klenbě jsou zobrazení mučedníci a v posledním na evangelní straně klenby kaple nalezneme sbory patriarchů a proroků.

Další fresky na stěnách kaple byly zničeny při přemalbě v roce 1968 a neodbornou restaurací, kterou prováděl v letech 1974–1976 pan Šubrt z Prahy.

²⁹ Příloha č. 9.

Okno nad vchodem do kaple (na evangelní straně) bylo v roce 1839 při stavbě nové sakristie zazděno. Dnes je na jeho místě obraz znázorňující smrt sv. Josefa. Druhé okno v kapli je umístěno za oltářem. Ve středu okna byl na skle namalovaný erb zakladatele kaple Jana Jiřího Hoffmanna z Kochersberku a letopočet 1688. Na epištolní stěně kaple je třetí okno s vitráží zobrazující Pannu Marii s dětmi Ježíšem a Janem Křtitelem. Pod oknem jsou zpodobněny.

Před námi je vchod do lodi kostela. Vlevo je socha sv. Josefa, vpravo je socha sv. Antonína Paduánského. Do kaple byla přidána socha sv. Anny a Panny Marie, která nyní stojí po pravé straně oltáře. Dříve socha zdobila venkovní kapli, ale pro bezpečí před povětrnostními vlivy byla přenesena.

1.2.4. Kaple Bolestné Panny Marie³⁰

Na evangelní straně hlavní lodi kostela se nachází vchod do kaple Bolestné Panny Marie. Kaple je čtyřboká stavba, 9,65 m dlouhá a 8 m široká. Klášterní klenutý strop zdobí štukové reliéfy vytvořené kolem roku 1703. Ve vrcholu klenby je Bůh Otec trůnící v oblacích s anděly. Jednotlivá klenební pole mají oválná zrcadla obklopená bohatými ovocnými závěsy. Uvnitř zrcadel jsou reliéfy andělů nesoucích odznaky Kristova umučení. U východní stěny kaple je skalnatě upravený výklenek s pietou³¹ v životní velikosti skládající se ze čtyř osob. Kromě Panny Marie s mrtvým Ježíšem na klíně zde stojí sv. Jan Evangelista a Marie Magdalena. V nejvyšší části oblouku skalnatého výběžku je srdce probodnuté sedmi meči, které symbolizují sedm bolestí Panny Marie.

Podle směrnic 2. vatikánského koncilu byl v letech 1985–1987 odstraněn původní zděný oltář. Zůstal pouze skalnatý výklenek s pietou, před kterou byl umístěn nový obětní stůl s reliéfem zobrazujícím poslední večeři Páně, který je dílem P. M. Blažka.

V kapli se dnes nachází pět náhrobních kamenů patřících členům rodu rytířů Konických ze Švábenic. Ti byli pohřbíváni v lodi kostela mezi kaplemi. Vpravo od vchodu z hlavní lodi je ve stěně náhrobek Václava, syna Karla Konického ze Švábenic. Další náhrobní kámen je na epištolní straně oltáře a patří Jindřichu Konickému ze Švábenic. Po levé straně oltáře nalezneme náhrobní kámen Zdeňka Konického ze Švábenic, čtvrtý patří Aleně Konické ze Švábenic³² a poslední náleží Václavu Konickému.

³⁰ Příloha č. 10.

³¹ Pieta – zpodobení truchlící Panny Marie s Kristem na klíně.

³² Alena Konická ze Švábenic – žena pana Zikmund Helta z Kentu, který nechal kostel postavit r. 1556.

Uprostřed evangelní stěny v kapli Bolestné Panny Marie je okno s vitráží zobrazující Zvěstování Páně. Pod oknem je štukový pomník někdejšího majitele konického panství Jana Jiřího Hoffmanna³³ z Kochersberka, který zemřel v roce 1697.

Na stěnách je křížová cesta, kterou zhotovil a kostelu věnoval P. M. Blažek.

Na epištolní stěně kaple Bolestné Panny Marie je nástěnný obraz znázorňující smrt sv. Cyrila, který dříve zdobil boční oltář v chrámové lodi.

1.2.5. Sakristie

Součástí jsou i dvě sakristie,³⁴ tzv. stará se nachází na severní straně kněžiště. Touto sakristií se po schodech dostaneme do řečniště kazatelny a druhými dveřmi po dvojitém točitém schodišti do patra. Zde nalezneme oratoř³⁵ a spojovací chodbu vedoucí do zámku. Chodba je nyní zazděna a její část slouží jako farní archiv. Toto spojení se zámkem používali bratři premonstráti jako vchod do oratoře a do kostela. Pod farním archivem ve spodní části spojovací chodby nalezneme podchod a kapli zasvěcenou sv. Anně. Kaple je malá s prosklenými dveřmi. Dříve ji zdobila socha sv. Anny s Pannou Marií, ta je nyní přemístěna do kaple Nejsvětější Trojice. V kapli je přesná kopie dřívější sochy,³⁶ která je věnována upomínce primiční mše svaté P. Hyacinta Petra Ullmana OP.³⁷

Druhá (nová) sakristie byla přistavena k jižní zdi kněžiště. Tvoří ji místnost půdorysu čtverce s vchodem do presbytáře a předsíně. Předsíň je dále propojena s kaplí Nejsvětější Trojice, vchodem ven a prosklenými nepoužívanými dveřmi do kněžiště.

³³ Jiří Hoffmann – nechal postavit obě boční kaple roku 1688.

³⁴ Sakristie – místnost v kostele nebo vedle něj, ve které jsou uloženy bohoslužebné předměty, knihy a oblečení. V ní se kněz a přísluhující oblékají a připravují na bohoslužby.

³⁵ Oratoř – oddělené čestné místo v kostele, dříve určené pro panstvo nebo řeholníky, se samostatným přístupem a do chrámového prostoru bývá otevřená oknem.

³⁶ Příloha č. 11.

³⁷ Příloha č. 12.

2. Hudba a její vztah k liturgii

Nejprve musíme vědět, co to liturgie³⁸ je, jakými zásadami se řídí a jaké jsou podmínky spojení s hudbou.

Hudba a zpěv v liturgii závisí na biblickém čtení, žalmu na den, a proto je potřeba domluvit se s celebrantem, které texty se budou číst. Jsou dny, kdy si může celebrant čtení vybrat sám, jinak je čtení předem předepsáno a rozděleno v liturgickém kalendáři.³⁹ Výběr písní je součástí celku, který tvoří liturgii. Počátky moderní křesťanské hudby používané v liturgii jsou spjaty s II. vatikánským koncilem.

II. vatikánský sněm, který se datuje od roku 1962 do roku 1965, svolal ho papež Jan XXIII., který navazoval na papeže Pia XII. Liturgie byla do té doby celá v latině, a cílem koncilu se tak stalo utvořit liturgii srozumitelnou pro prostý lid. Začaly se překládat modlitby, žalmy a hlavně ordinária. V Čechách a na Moravě se držela tradice užívání lidového jazyka při bohoslužbách. Ta se u nás táhla od cyrilometodějské doby přes středověk a husitství až do doby barokní. V 16. století se díky literátským bratrstvům rozrostl počet lidových kostelních písní, které se sesbíraly do kancionálů. Lid zpíval a nebyl pouhým divákem jako dříve.⁴⁰ Důležitost a účinnost hudby podtrhl i úvod II. vatikánského koncilu, kde se věřící ujišťují, že církve neklade omezení žádným skutečně uměleckým projevům, směřují-li k Boží slávě a k posvěcení věřících. Trvalo však mnoho let, než si lidé uvykli na nové věci. Jak se vyvíjel svět a lidé, tak se vyvíjela i hudba samotná. Objevovaly se nové styly a lidé jimi chtěli slavit Boha. I přes všechny změny má však hudební doprovod odpovídat důstojnosti liturgie, povaze jednotlivých částí a má brát ohled na schopnosti věřících.⁴¹

³⁸ Liturgie – veřejný úkon bohocpoty konaný z příkazu církve a služebníky k tomu pověřenými.

³⁹ Liturgie se řídí liturgickým kalendářem, který obsahuje přehled období, čtení z Písma a žalmů. Kalendář se sepisuje na každý rok, jako pomůcka jak pro kněze, tak i pro varhaníky a vedoucí sborů. Církevní rok začíná adventem, následují Vánoce, mezidobí, poté půst, Velikonoce atd. Každá tato část má svá pravidla a předpisy. Advent má charakter přípravy na narození Ježíše a vrcholí 25. prosince slavností Narození Páně, která začíná po západu slunce předchozí den. Tím začíná doba vánoční plná oslav, končí v neděli po Třech kráľích svátkem křtu Páně. Následuje 4–9 týdnů liturgického mezidobí. Jednou z největších slavností v mezidobí je Boží tělo, přesněji slavnost Těla a Krve Páně. Popeleční středou začíná 40 dní (bez nedělí) postu. Tyto dny slouží ke ztišení, k duchovní obnově a k přípravě na křestní vyznání. Postní doba je zakončena Zeleným čtvrtkem, Velkým pátkem a Bílou sobotou. Toto triduum je vrcholnou událostí celého liturgického roku. Po celou dobu postu je zakázáno zpívat jakýkoli text obsahující aleluja. Od vzkříšení Krista do Letnic se připomíná Ježíšův život. Doba velikonoční je ukončena Sesláním Ducha svatého. Následuje druhá část mezidobí. V tomto období je nejvýznamnější slavností slavnost Nejsvětější Trojice a slavnost Nejsvětějšího srdce Ježíšova. Poslední neděle v liturgickém roce je slavnost Ježíše Krista Krále. CIKRL, Karel – SEHNAL, Jiří. *Příručka pro varhaníky*. Rosice: Gloria, 1999, s. 51–52.

⁴⁰ POLC, Jaroslav V., *Posvátná liturgie*. Řím: Křesťanská akademie. 1981, s. 166–169.

⁴¹ Tamtéž, s. 286–291.

Moderní křesťanskou hudbu můžeme rozdělit do dvou skupin, a to na umělé a neumělé. Do první patří skladby od počátku reformy, která vznikla po II. vatikánském koncilu, až o po dnešní dobu. Pro laika jsou to písně a capella nebo za doprovodu varhan. V této oblasti je nejvýznamnějším moravským skladatelem P. Josef Olejník a z Čech Petr Eben. Ti jako i spousta dalších pochopili, že nelze ordinária pouze přeložit, neboť každý jazyk má jiné důrazy. Proto bylo potřebné vytvořit novou hudební řeč a podtrhnout ji melodií.⁴² Tyto písně byly sepsány do nynějšího kancionálu, kde nalezneme nejen jména již zmíněných skladatelů, ale také Zdeňka Pololánika, Karla Břízy. Aktivně se zapojil s texty pomocný biskup olomoucké arcidiecéze Mons. Josef Hrdlička a spousta dalších.

Ve druhé skupině, neumělé, nalezneme uskupení spíše mladších lidí, kteří chválí Pána za pomoci moderních nástrojů. Tím je myšlena akustická kytara, elektrická i basová kytara, bicí nebo jiné rytmické nástroje, klávesy a další. Pro tyto účely bylo vydáno mnoho zpěvníků. Mezi nejznámější patří *Hosana*, která má již tři díly, *Koinonia*, *Celým srdcem* o pěti dílech a zpěvníky ze státních i světových setkání mládeže. Nalezneme v nich jak mešní a adorační písně, tak i ordinária přizpůsobená a hlavně schválená pro moderní až populární vyjádření mladých lidí. Snad v každé farnosti je pěvecký sbor mladých lidí – tzv. schola. Tak fungují i kapely, které kromě doprovodu liturgie skládají vlastní tvorbu, konají koncerty a vydávají CD. Za zakladatele a největší propagátory této hudby na Moravě se považuje skupina Střípky. Ta se vyvinula ze scholy zpívající v kostele Panny Marie Sněžné v Olomouci a doprovodila setkání mládeže s dnes již svatým papežem Janem Pavlem II. na Svatém Kopečku v roce 1995. Těleso natočilo tři profilová CD, objevilo se jak v televizi Noe, tak v rádiu Proglas. Na jejich tvorbu navazuje mnoho schol a další moravské kapely jako Adorare, Good Work (dříve Paprsky) a jiné.⁴³

Mešní obřad dělíme podle hudby na ordinárium a proprium. Ordinárium je stálá část skládající se z Kyrie (Pane, smiluj se), Gloria (Sláva), Credo (Věřím), Sanctus (Svatý) + Benedictus, Agnus Dei (Beránku Boží). I tyto byly během let přeloženy do národních jazyků. Nejčastěji se v dnešní době zpívají úpravy již zmíněných skladatelů, jejichž díla nalezneme v kancionálu. Ordinária se dočkala i podoby pro scholy a kapely, velký důraz se klade na text,

⁴² PECHÁČKOVÁ, Cecilie, *Pater Josef Olejník a liturgická hudba po II. vatikánském koncilu*. Bakalářská diplomová práce. Brno: Masarykova univerzita, 2011, s. 30–31.

⁴³ VIČAR, Jan, *Hudba v Olomouci 1945–2013*. Olomouc: Univerzita Palackého v Olomouci, 2014, s. 225–226.

který má přísné podmínky (schválení biskupskou konferencí), a melodie by měla být lehká pro naučení lidu.⁴⁴

Proprium je proměnlivá část a má svá vlastní kritéria. Jako první je vstupní zpěv, ten by měl být radostný, zve věřící k oslavě Božího jména a k účasti na slavení velkého tajemství. Bohoslužba slova je zahájena 1. čtením, po kterém následuje důležitá složka propria, a to žalm. Ten odpovídá danému biblickému čtení, text se bere z lekcionáře. Sbor nebo sólista zpívá verše a lid odpovídá antifonou. Zpěv před evangeliem by měl lid vyzvat k otevření mysli a tak uvítat Pána. Často se zpívá Aleluja s veršem z Písma, ale může se zpívat i píseň. Při přinášení darů chleba a vína by zpěv měl připravit na rozjímání a zároveň děkovat za všechny dary. V části, která se nazývá přijímání, je důležité, aby zpěv pouze podbarvoval a pobízel lid k modlitbě, zklidnění a rozjímání. Zpěv by měl být klidný s textem týkajícím se Ježíše a jeho oběti. Někdy se přidává i píseň po přijímání, jako poděkování. Na závěr mše se opět zpívá píseň veselá, často je tematicky zaměřená na vyslání věřících do světa hlásat evangelium s pomocí Ducha svatého, nebo je věnovaná Panně Marii.⁴⁵

Skládat vlastní skladby pro liturgii je možné. Ovšem skladatel si musí uvědomovat kritéria, která jsou s tímto spojena, a předložit skladby ke kontrole České biskupské konferenci. Důležité je neupoutat pozornost na interprety skladeb, neboť úkolem liturgické hudby je podtrhnout atmosféru a oslavovat Boha, přitahovat lidi k Pánu a jeho oslavě.

⁴⁴ NEDĚLKA, Michal, *Mše v soudobé české hudbě*. Praha: Karolinum, 2005, s. 56–66.

⁴⁵ *Směrnice ČBK pro používání liturgické hudby při bohoslužbách, zvláště ve vztahu k mládeži*. Praha: Česká biskupská konference, 2015, s. 9–15.

3. Varhany a varhaníci

Varhany, zvané též „královský nástroj“, se řadí mezi dechové, vícehlasé nástroje. Vzhledem ke složitosti rozsahu historických a technických pokroků popíši princip, jak jej známe dnes z většiny kostelů.

Varhaník sedí u hracího stoje, kde hraje na klaviaturu. Ta může být jedna, nebo podle složitosti je možné vidět až se sedmi manuály. Dále pak varhaník mění charakteristiku tónů pomocí rejstříků a nohama ovládá basové pedály. Povelý bývají přenášeny mechanicky, pneumatically nebo elektronicky do vzdušnice, ve které jsou vsazeny píšťaly. Píšťaly mohou být dřevěné či kovové. Zvuk v nich je vytvářen rozechvěním kovových jazýčků, nebo vzduchových sloupců pomocí vzduchu. Vzduch se vytváří pomocí ventilátoru na požadovaný tlak v zásobním měchu.

Varhany jsou nedílnou součástí bohoslužebných obřadů. Není to jen mše svatá v neděli, ale rozeznávají se k příležitosti sňatků, pohřbů, různých pobožností, koncertů aj. Pochopitelně se využití může výrazně lišit v různých farnostech podle technického stavu varhan, účasti farníků, požadavků duchovního správce. Ovšem v neposlední řadě to celé velice ovlivní právě pan/paní varhaníci. Tato služba je náročná. Už jen kvůli složitosti samotného hraní, rozsahu repertoáru, příchodu do kostela s dostatečným časovým předstihem kvůli přípravě a většina varhaníků doprovází svůj nástroj i zpěvem.

3.1. Historie varhan v chrámu Narození Panny Marie

První zmínka o varhanách se datuje k roku 1678, kdy byly postaveny bratry premonstráty z Hradiska u Olomouce. Zhotoveny byly Jakubem Reschartem, varhaníkem z Opavy. Roku 1880 však byly odstraněny.⁴⁶

Nové postavil Karel Neusrem, varhanář z Nového Jičína. Královský nástroj měl dva manuály a 13 rejstříků. Posvěceny byly děkanem Františkem Vodičkou dne 14. srpna 1881 před ranní mší svatou.⁴⁷ Cena těchto varhan byla 2400 zlatých.⁴⁸

Roku 1964 bylo navázáno jednání s firmou v Krnově o stavbě nových varhan. Bylo zapotřebí postavit nové, neboť staré byly zcela zničené červotočem, a proto byla roku 1966 uzavřena smlouva na nové varhany.⁴⁹

⁴⁶ Konický farní archiv. *Pamětní kniha farnosti r. 1910–1997*, s. 51.

⁴⁷ Tamtéž, s. 58.

⁴⁸ Příloha č. 13.

Roku 1970 se chrám Narození Panny Marie v Konici dočkal nových varhan.⁵⁰ Kolaudace nástroje proběhla v Krnově 25. února 1970 za účasti prof. Antonína Schindlera z Olomouce. Ukázaly se závady, které musely být odstraněny. Následovaly tedy práce na kůru v konickém chrámu. Odstranění starých varhan, položení nové podlahy a instalatérské práce. V dubnu roku 1970 byly dovezeny a tři týdny instalovány varhany nové. Cena nástroje se vyšplhala na 457 000 Kč a musela být zaplácena do 1. dubna 1971.

V neděli 10. května proběhlo svěcení, které vykonal Otakar Trtílek, kanovník z Olomouce. Odpoledne navštívil Konici kapitulní vikář prof. Josef Vrana, aby poděkoval farníkům a zúčastnil se varhanního koncertu, na němž účinkovali: Ing. Otto Vaverka, prof. A. Schindler a zpěvák olomoucké opery Maxa.⁵¹

Varhany s 13 rejstříky tedy nahradily varhany mající 31 rejstříků.

Dispozice nových varhan navržená ing. Ottou Veverkou:

31 rejstříků, soustava pneumatická.

1. manuál	58 kláves	70 tónů	
2. manuál	58 kláves	70 tónů	žaluzie
pedál	30 kláves	30 tónů	

Nové varhany mají:

3050 píšťal, z čehož je 159 dřevěných,
280 zinkových,
991 ze slitiny se 70 % cínu,
1434 z cíno-olověné slitiny s 50 % cínu,
186 jazykových píšťal.

Po třiceti dvou letech od posvěcení nových varhan se stále častěji projevovaly poruchy a životnost některých částí končila, přistoupilo se tedy k jejich rekonstrukci. Před generální

⁴⁹ Konický farní archiv. *Pamětní kniha farnosti r. 1910–1997*, s. 235.

⁵⁰ Příloha č. 14.

⁵¹ Konický farní archiv. *Pamětní kniha farnosti r. 1910–1997*, s. 236–237.

opravou zazněly varhanní tóny naposledy v neděli o svátku Božího Těla. Stalo se tak v neděli 2. června 2002.

Hned druhého dne, v pondělí 3. června 2002 se začaly varhany rozebírat. Rekonstrukci provedla firma VARFI spol. s r.o. RADIM 73 pod vedením pana Vítězslava Slavíka. Některé části byly odvezeny k rekonstrukci do sídla firmy. Po dobu rekonstrukce bylo hráno na elektrické klávesy u kaple Nejsvětější Trojice. Rekonstrukce zahrnovala i předělání dosavadního pneumatického ovládání píšťal na modernější elektrické. Cena byla 942 000 Kč.

Žehnání opraveného nástroje se ujal biskup Mons. Josef Hrdlička v sobotu 7. září 2002. Stalo se tak v 17.00 hodin. Následovala slavná mše svatá, při které se zpívala píseň „*Tisíckráté pozdravujem tebe*“. Byl předvečer svátku Narození Panny Marie. Po mši svaté nás poctili koncertem varhaníci Mgr. Petr Kolář a prof. Alena Veselá z Brna.⁵²

Při pohledu do minulosti, konkrétně v roce 1815 se z inventáře farnosti můžeme dočíst, že mši doprovázely i jiné nástroje než jen varhany. Farnost měla v majetku evidováno: 7 houslí, alto violu, violon, 2 hoboje, fagot, 2 flétny, 2 lesní rohy, 6 trubek, 1 pár bubnů. Z toho všeho zůstala nyní pouze basa a 1 pár bubnů.

3.2. Koncerty hostů v konickém kostele

Kulturní obohacení přineslo do konického kostela mnoho umělců. S varhanním koncertem přijela dne 19. června 1990 prof. Veselá z Brna.⁵³ Další hosté zpestřili odpoledne konické pouti dne 29. května 1994. Po požehnání zpívali pěvci z Prostějova a okolí i s orchestrem. Na programu byla *Korunovační mše* pod vedením Petra Koláře z Brna.⁵⁴ Pan Kolář zavítal do Konice při mnoha dalších příležitostech. Dne 19. listopadu 2002 přijel s varhanním koncertem.⁵⁵ Dále ve dnech 26. prosince 2004, 16. prosince 2006 a 26. prosince 2008 proběhl koncert sboru z brněnské katedrály i s orchestrem pod jeho vedením.⁵⁶ K příležitosti výročí 800 let od první zmínky o Konici byla uvedena *Slavná konická jubilejní mše*, složená k této příležitosti panem Zdeňkem Pololáníkem z Brna. O provedení se postarala schola Vaufoimun s orchestrem, řízená opět panem Mgr. Petrem Kolářem.⁵⁷

⁵² Tamtéž, s. 13.

⁵³ Rodinná kronika pana Antonína Burgeta od roku 1961, s. 54.

⁵⁴ Tamtéž, s. 115.

⁵⁵ Tamtéž, s. 206.

⁵⁶ Tamtéž, s. 225–249.

⁵⁷ Konický farní archiv. *Pamětní kniha farnosti od roku 1998*, s. 7.

Dne 26. prosince 2002 dorazil do konického chrámu sbor z nedalekého Jesence pod vedením MUDr. Karla Martínka. *Českou mši vánoční* od J. J. Ryby uvedl sbor z Uničova 27. prosince 2002. Uničovský sbor, tentokrát společně s litovelským uskutečnily koncert dne 26. prosince 2005. Dne 6. prosince 2009 proběhl varhanní koncert pana Ondřeje Muchy. Sbor z Jevíčka se v Konici představil 26. prosince 2009. Od roku 2010, konkrétně 26. prosince, probíhají v kostele Narození Panny Marie pravidelně vánoční koncerty pořádané Klubem přátel hudby. Zde vystupuje nejen místní sbor, ale i hosté, žáci a učitelé ze Základní školy umění v Konici a často i z Jevíčka.⁵⁸

3.3. Varhaníci

O varhanících v konické farnosti toho mnoho není dochováno. Jen pár zmínek z farní kroniky: „Jak dalece lze sledovati, býval učitel konický varhaníkem a až doposud do smrti říd. učitele Jana Bartuňka.“⁵⁹

Další záznam nacházíme na dochovaných dvířkách varhan z roku 1881. Vděčíme za něj panu Karlu Smékalovi, varhaníkovi mezi léty 1854 až 1881. Další údaje nám poskytuje pamětník pan Jaromír Faltýnek. Díky němu můžeme seřadit varhaníky po první světové válce. Jeho první vzpomínka patří panu učiteli Frömlovi. Dále službu na kůru vykonával pan Jan Dacík. V roce 1945 byl vystřídán Vladimírem Janálem. Pod nátlakem komunistického režimu z této pozice odešel a vrátil se zpět pan Jan Dacík.⁶⁰ Od roku 1963 do dnešních dnů je varhaníkem pan Antonín Burget.⁶¹ V letech 1964–1972 vypomáhal pan František Novák. Od roku 1972 za varhanami vypomáhá pan Petr Ullman. Jako zatím poslední v tomto výčtu jmen je od roku 2005 paní Ludmila Kopečná-Nedomanská.⁶²

3.3.1. Karel Smékal

Varhaníkem byl od 1. září 1854, povoláním nadučitel.

3.3.2. Pan Fröml

O panu Frömlovi bohužel nejsou bližší informace.

⁵⁸ Rodinná kronika pana Antonína Burgeta od roku 1961, s. 207–281.

⁵⁹ Konický farní archiv. *Pamětní kniha farnosti r. 1910–1997*, s. 111.

⁶⁰ FALTÝNEK, Jaromír. Chrámový sbor v Konici. *Zpravodaj farností Jesenec, Konice a Skřípov*. Konice: farnost Konice, 1993, č. 1/93.

⁶¹ Rodinná kronika pana Antonína Burgeta od roku 1961, s. 3.

⁶² Osobní rozhovor s panem Antonínem Burgetem. Runářov, 12. března 2017.

3.3.3. Jan Dacík

Brzy po první světové válce začal působit jako varhaník. Tuto službu vykonával s přestávkou, kterou vyplnil pan Vladimír Janál. V únoru 1963 skončil pro svůj vysoký věk. Pohřeb měl 5. května 1979. Dožil se 95 let. Jeho následníkem je pan Antonín Burget.

3.3.4. Vladimír Janál

Vystřídal pana Dacíka v roce 1945. Ukončil tuto službu pod tlakem komunistického režimu. Byl učitelem v lidové škole umění.

3.3.5. Antonín Burget⁶³

Nastoupil 1. března 1963, slouží dodnes. Bez hudebního vzdělání postupně začal psát vlastní skladby, vedl scholu a chrámový sbor. Civilním povoláním je nástrojař, dojíždí z Runářova.⁶⁴

3.3.6. František Novák

Narozen 30. července 1914. Bydlel v Konici, v ulici Cihelna II. Povoláním byl úředník. Svoji výpomoc u varhan vykonával od roku 1964 až do 26. března 1972. Dále se v pramenech uvádí, že měl velmi špatný zrak. Zemřel 3. března roku 1979 v dožitých 65 letech.

3.3.7. Ing. Petr Ullman⁶⁵

Narodil se v roce 1957 v Konici. Zde ukončil základní vzdělání. Pro politickou nespolehlivost se nedostal na střední školu. Musel se tedy nejdříve vyučit strojním zámečníkem v SOU Sigma Lutín. Poté nastoupil na SPŠ strojní v Prostějově. Následovala vysoká škola dopravy a spojů v Žilině. Po jejím úspěšném zakončení v roce 1984 začal pracovat v Lokomotivním depu v Olomouci, kde pracuje do současnosti.

V roce 1970, když mu bylo třináct let, jej oslovil konický duchovní správce P. Škoda, jestli nechce zkusit hrát na varhany. Znali se z kostela, kde ministroval, a rodiče působili v chrámovém sboru. V tu dobu již navštěvoval lidovou školu umění, obor hry na klavír. Brzy doprovázel bohoslužby a v této nezištné, obětavé službě působí dodnes. Je členem konického chrámového sboru.⁶⁶

⁶³ Příloha č. 15.

⁶⁴ Osobní rozhovor s panem Antonínem Burgetem. Runářov, 12. března 2017.

⁶⁵ Příloha č. 16.

⁶⁶ Osobní rozhovor s Panem Ing. Petrem Ullmanem. Konice, 16. března 2017.

3.3.8 Mgr. Ludmila Kopečná-Nedomanská⁶⁷

Narozena v roce 1977. Po základní škole vystudovala SOU strojírenskou v Lutíně – podnikání v oborech obchodu a služeb. Následovala Církevní konzervatoř v Kroměříži se zaměřením na hru na klavír a obligátní varhany. Poté studovala na Pedagogickou fakultě Univerzity Palackého v Olomouci – obor učitelství hry na nástroje nebo zpěvu pro střední školy a základní umělecké školy. První zaměstnání vykonávala na Základní škole a gymnáziu v Konici, kde působí jako učitelka hudební výchovy. Při tomto zaměstnání dále nastoupila jako učitelka hry na klavír v konické a prostějovské základní umělecké škole. Aktivně působí v Kruhu přátel hudby v Konici, jako její předsedkyně. Od roku 1998 spolupracuje s městským úřadem v Konici a zajišťuje hudební produkci ke svatbám, vítáním dětí, životním jubileím, aj.

Ve farnosti se aktivně zapojuje kolem roku 1996. V této době pomáhá nově vzniklé schole při konickém kostele. Hraním na varhany v kostele začala vypomáhat od roku 1992. Stála při založení nového chrámového sboru v roce 2010.⁶⁸

⁶⁷ Příloha č. 17.

⁶⁸ Osobní rozhovor s paní Ludmilou Kopečnou-Nedomanskou. Konice, 16. března 2017.

4. Antonín Burget

4.1. Životopis

Pan Burget se narodil v roce 1937 v obci Jednov u Suchdola. Základní vzdělání rozdělené do pěti ročníků získal v Jednově a zbylé čtyři roky v Brodku u Konice. Vyučil se v oboru kovomodelář, dříve kovonástrojař, v Olomouci, železárnách Petra Bezruče. Do prvního zaměstnání nastoupil v Hradci Králové, a to do strojíren Plotiště. Po dvouleté vojenské službě nastoupil do podniku Tesla Litovel. Od roku 1962 až do důchodu pracoval jako nástrojař v družstvu Kovo Konice.

Zájem o hudbu projevoval již od útlého mládí. Ve škole získal jen velice málo informací k teorii a praxi hry na hudební nástroj. První praktickou zkušenost hry získal u svého kamaráda Petra Burgeta v Jednově, který vlastnil harmonium a umožnil k němu přístup. Tak se z nazpaměť naučených písní a křesťanských skladeb uvedených v kancionálu naučil bez pomoci hrát. Tohoto talentu si všiml P. Josef Zoubek a zapůjčil své harmonium přímo Antonínovi. Když docházel do základní školy v Brodku u Konice, využíval po domluvě s místním farářem možnosti hrát na varhany v místním kostele zasvěceném sv. Petru a Pavlovi. Pan Burget vzpomíná, že v té době byl kostel odemčený a volný byl i vstup na kůr k varhanám. V dnešní době něco nepředstavitelného. Od první příležitosti doprovázel při nedělním požehnání.

Po povinné vojenské službě se oženil s Emílií Burgetovou (rozenou Kopečnou) a přestěhoval se z Jednova do Runářova u Konice. Zde založil rodinu a vychoval tři děti. K roku 2017 se pan Antonín a paní Emílie dočkali dvanácti vnoučat a devíti pravnoučat.

Pana Burgeta oslovil konickým děkan P. Škoda, který věděl o jeho hudebním nadání. V té době byly ještě v konickém kostele staré varhany, které byly v dezolátním stavu. Za varhany pan Burget usedl po panu Dacíkovi, a to oficiálně 1. března 1963. Nebylo to vůbec jednoduché. Musel se naučit teorii notového zápisu, praxi hry na varhany, orientovat se v liturgickém roce a vybírat vhodné písně. Po sedmi letech se za P. Škody vyhotovil projekt na nové varhany. Těch se farníci dočkali po sedmi letech varhanické služby pana Burgeta v roce 1970. Významná přestavba proběhla v roce 2002 z pneumatického ovládání na elektrické.

Pro nedostatek varhaníků v okolí Konice je často oslovován okolními farnostmi. Ne vždy jsou na místě, kde má pan Burget hrát, funkční varhany. Například do malých kaplí si vozí

klávesy, na které doprovází při poutích, slavnostní mši k příležitosti svěcení kaple, hasičského praporu, pohřbech, dochází odehrát bohoslužbu do domovů pokojného stáří aj.

Dne 8. května 1999 se konalo setkání varhaníků, na němž pan Burget dostal medaili od otce arcibiskupa Jana Graubnera za třicet šest let varhanní služby.⁶⁹ Zúčastnil se několika školení pro varhaníky, vedených například P. Josefem Olejníkem či profesorem Sehnalem.

V roce 2017 se uskutečnil již dvacátý první ročník Žváčkova festivalu dechové hudby v Konici. Pan Burget patří mezi milovníky této hudby a nesměl tam ani tentokrát chybět. Mezi další koníčky patří práce s železem a dřevem. Je šikovným kutilem. Na zahradě a poli pěstuje s manželkou plody nejen k jídlu, ale i krásné pro oko. Celých třicet let se věnoval včelám, o které bohužel kvůli moru včelího plodu přišel. Všechny volný čas tráví s rodinou.

Velkou pozornost pan Burget věnuje údržbě varhan. S jejich fungováním je seznámen velice dobře. Již od projektu byl přítomen stavbě a veškerým opravám stávajících varhan. Provádí kontrolu a výměnu oleje v kompresoru varhan, úklid a vysávání prachu mezi pišťalami. Jedním z problémů byly vadné, praskající pružiny, které mají za úkol vracet klapky klaviatury. Dále se občas stane, že zůstane sepnutý elektromagnet a daná pišťala se musí najít. Což není tak snadné, protože jde těžko určit, o kterou se jedná. To je jen málo z výčtu starostí údržby varhan. Důležité je podle pana Burgeta řešit závadu co nejdříve. Díky jeho preciznosti a strojařskému citu jsou varhany v Konici v tak dobrém stavu. I když jejich stáří se pochopitelně projevuje.⁷⁰

4.2. Komponování a díla pana Burgeta

Autorskou tvorbu pana Burgeta můžeme rozdělit na skladby světské a duchovní. Vždy se u textů snaží, aby byly smysluplné, vhodné k dané příležitosti a u křesťanských aby byly v souladu s Písmem svatým. Světské písně jsou často věnované rodinným příslušníkům. Začal ukolébavkami pro vnoučata.⁷¹ Další díla věnoval například k narozeninám, k různým životním událostem svých blízkých, ale třeba i k Svátku matek. Někdy začne slovy, která doplní melodií a stylem. Někdy se zrodí melodie a s ní i pocit, který má píseň vyvolat u posluchače. Dokončení skladby může trvat dny, týdny i měsíce, než se z malého nápadu stane píseň. Než je se skladbou hotov, nechává ji nějaký čas „uzrát“ a opět překontroluje. Náměty nacházel i v rodné krajině.

⁶⁹ Rodinná kronika pana Antonína Burgeta od roku 1961, s. 166.

⁷⁰ Osobní rozhovor s panem Antonínem Burgetem. Runářov, 12. března 2017.

⁷¹ Příloha č. 18.

Převážně ovšem tvoří hudbu chrámovou. Jedním z důvodů bylo rozšíření skromného chrámového repertoáru. Zde se může pochlubit skladbami k Vánocům v počtu třiceti dvou děl, stejný počet napsal pohřebních, které interpretuje za pomoci zpěvaček při zádušních mších. K Velikonocům složil kolem deseti písní, dále písně mariánské, k primicím aj. Některé skladby jsou komponovány k určitým částem bohoslužby, například před evangeliem, k obětnímu průvodu, přijímání apod. Dále se dělí na sólové či vícehlasé.

Ukázkou jeho práce mohou být vánoční písně jako *Pokoj a mír*, *Poslouchejte novinu* a *Gloria*. Píseň *Pokoj a mír*,⁷² dříve napsanou s doprovodem varhan, zpívá chrámový sbor v Konici a capella. Skladba je určena k rozjímání, skvěle se hodí k přijímání. Za to *Poslouchejte novinu*⁷³ je živá píseň vhodná k začátku i ke konci mše svaté. Textem připomíná posluchačům příběh o narození Ježíše, strastech Panny Marie a o návštěvě tří králů. Třetí sloka začínající: „*Poslouchejme Boží hlas, nesme světlo každý z nás...*“ pobízí k vytrvání ve víře. *Gloria*,⁷⁴ hlásající Sláva na výsostech Bohu, je skladbou podobnou alelujovému zpěvu před evangeliem, k čemuž je i píseň napsána. Opakující se melodie se slovy „*Gloria in excelsis Deo*“ je lehce naučitelná, a proto se ve zpěvu mohou připojit všichni přítomní.

Pohřební písně se vyznačují obecně velkou nadějí v posmrtné shledání. Důraz je kladen na odpuštění, smíření se s odchodem blízké osoby, pokoru k Bohu, kladnou vzpomínku na nebožtíka. Donedávna se v Konici a okolí zpěvačky s panem Burgetem v čele loučily na hřbitově nad hrobem písněmi a capella. I mezi touto autorskou tvorbou nalezneme díla věnovaná rodinným příslušníkům, která pan Burget napsal jako poděkování za život s nimi. Píseň *Doprovod', Maria*⁷⁵ má tři sloky, první je věnována otci, druhá matce a třetí všeobecně. Další ukázkou je píseň *Dnes naposledy*,⁷⁶ je také věnována mamince, děkuje v ní za vše, co pro své nejdražší udělala. Mezi obecné písně patří například *Postůjte u hrobu*, kde se v první sloce zpívá: „*Postůjte u hrobu a ztište svůj hlas, pohled'te, přátelé, co též bude z vás. Neplačte pro mne, shledáme se zas, tam na věčnosti, až přijde váš čas.*“ V dalších slokách je vyjádřena nebožtíkova prosba, aby se za něj pozůstali pomodlili, s pokorou doufá v odpuštění hříchů. Často zpívanou písní pana Burgeta je *Maria bolestná*.⁷⁷ Určena

⁷² Příloha č. 19.

⁷³ Příloha č. 20.

⁷⁴ Příloha č. 21.

⁷⁵ Příloha č. 22.

⁷⁶ Příloha č. 23.

⁷⁷ Příloha č. 24.

je k zádušní mši, vzpomíná na bolest Panny Marie při mučení a popravě jejího syna Ježíše Krista. Tvorba pohřebních skladeb je velice specifická. Není snadné podpořit rodinné příslušníky a přátele během posledního rozloučení s jejich drahým.

Velikonoční svátky jsou nejdůležitějšími událostmi v křesťanském liturgickém roce. I zde pan Burget přispěl svými díly. Koničtí farníci znají jeho skladbu *Kříž*. S touto písní se mohli seznámit i posluchači rádia Proglas v roce 2003. Popisuje poslední pozemské okamžiky Ježíše Krista. Je v ní zdůrazněna symbolika kříže. Lásku Boha k lidem vyjadřuje píseň *Láska na kříži*.⁷⁸ Další ukázka je z písně *Lide můj*⁷⁹. Ve druhé sloce je tento text: „*Lide můj, nezoufej si, když tě tíží kříž, pohlédni na pána svého, naději uvidíš. Kdo jste v beznaději, vyslyšte můj hlas, já jsem smrt přemohl, vždyť jsem s vámi zas.*“ Obrat nastává Velikonoční vigilií. V tento svatovečer podle křesťanské víry vstal Ježíš Kristus z mrtvých. Končí období půstu a začíná padesátidenní období oslav. Zde můžeme uvést, jako příklad autorské tvorby píseň *Hlásejme všemu*: „*Hlásejme všemu lidskému rodu, že Ježíš Kristus z mrtvých vstal. Všem, kteří bloudí, hříchem se rmoutí, svým křížem cestu ukázal. Prázdný hrob v skále zanechal, navzdory mocným žije dál. Všem malověrným, strachem zkroušeným, dal novou sílu Kristus Král.*“⁸⁰ Jedná se o sborovou píseň za doprovodu varhan.⁸¹

⁷⁸ Příloha č. 25.

⁷⁹ Příloha č. 26.

⁸⁰ Příloha č. 27.

⁸¹ Osobní rozhovor s panem Antonínem Burgetem. Runářov, 12. března 2017.

5. Zpěv v chrámu Narození Panny Marie

5.1. Sbor

Bohoslužby v našich zemích byly odnepaměti provázeny zpěvem věřících. Současně vznikaly i sbory, které provázely bohoslužby o církevních svátcích a slavnostech. Původně zpěv chorální během let vystřídal zpěv vícehlasý, který zpíval buď „a capella“, nebo s průvodem varhan. O slavnostních příležitostech spolu účinkoval smyčcový orchestr.

Repertoár, jeho nastudování a produkci vedl ponejvíce varhaník a ředitel kúru – obyčejně řídicí učitel. Na přelomu devatenáctého a dvacátého století převzala péči o tento druh umění Cyrilská jednota,⁸² která byla založena rovněž v Konici. Její úřední a oficiální název lze vidět na hudebninách v těch letech pořízených a opatřených razítkem „Farní Cyrilská jednota v Konici“. Vedle chrámového sboru rovněž vyrůstal a působil dětský pěvecký sbor, který měl samostatná vystoupení, hlavně v kostele. Někteří členové dětského sboru zpívali rovněž sólové party spolu se sborem Farní Cyrilské jednoty o vánočních bohoslužbách. Dětský sbor se aktivně zúčastnil nácviu nových mešních písní při zavádění kancionálu „Boží cesta“. Členové dětského sboru, kteří po ukončení školní docházky neodešli z Konice, přecházeli do sboru Farní Cyrilské jednoty.⁸³

Do roku 1945 vedl sbor P. Pitrun. Po jeho odchodu do emigrace řídil při slavnostních příležitostech chrámový sbor a orchestr s varhanami pan JUDr. Mojmír Dostál. Občas řídil sbor pan Janál, v té době varhaník. Koncem padesátých let na žádost členů chrámového sboru vystřídal pana Janála u dirigentského pultu Jaromír Faltýnek, povoláním elektromontér, který do té doby zpíval ve sboru bas.⁸⁴

Další zmínky o sboru nacházíme také ve farní kronice z roku 1948. Tam je zapsáno: „V letošním roce byla organizačně vybrušována i Farní Cyrilská jednota, jejíž sbor velmi činně se uplatnil o hlavních svátcích v kostele a při náboženských slavnostech a rovněž vystupoval při jiných oslavách památných událostí pořádaných v městečku. Výkony sboru

⁸² Příloha č. 28.

⁸³ FALTÝNEK, Jaromír. Chrámový sbor v Konici. *Zpravodaj farností Jesenec, Konice a Skřípov*. Konice: farnost Konice, 1993, č. 1/93.

⁸⁴ Tamtéž.

jsou slušné úrovně. Počet členů sboru je 36.⁸⁵ Dále se z kroniky dozvídáme, že 3. dubna 1949 pořádal sbor koncert, jehož čistý výtěžek věnoval na opravu kostela.⁸⁶

Jedno z usnesení II. vatikánského koncilu způsobuje překlad gregoriánského chorálu. Toto v praxi znamená zapojit do liturgických zpěvů i lid boží, i když část zpěvů přináležejí sboru. Převážnou část liturgických textů v národním jazyce zkomponoval nebo upravil P. Josef Olejník. Repertoár nastudovaných skladeb přesahuje dvě stě padesát děl.⁸⁷

Až do roku 1981 se kronikáři ve svých zápisech ke sboru nevyjadřují. Proto se přesuneme do 31. října 1981. V tento den se odehrál pohřeb P. Františka Škody, faráře v Konici. Zde doprovázel chrámový sbor. Počet členů v roce 1987 zaznamenává pan Antonín Burget ve své kronice. Píše zde, že mu k jeho padesátinám přálo dvacet sboristů. Z bezpočtu pohřbů, na kterých účinkoval konický sbor, vyzvedněme tyto: Dne 3. dubna 1983 se konal pohřeb otce Jana Grulichy, který zemřel ve službě faráře v Jednově, a na jeho přání mu sbor zazpíval „*V náručí Boží*“. Dále pak se konalo 16. ledna 1990 rozloučení s P. Ferdinandem Funkem ve Stínavě. Dne 3. října 2003 byl pohřeb P. Františka Suchánka v Kladkách. Zde se vystřídali ve zpěvu bohoslovci z Olomouce se zpěváky a scholou z Konice.⁸⁸

Významnou úlohu zastával sbor především kolem Vánoc. Doprovázel půlnoční mši svatou, slavnost Narození Páně, koncerty a besídky. Neomezoval se pouze na působení v konickém kostele Narození Panny Marie. Například v roce 1981 na svátek sv. Štěpána účinkoval při mši v Brodku u Konice a v Šubířově. Další den vyrazil do Laškova. Prvního ledna roku 1987 se sbor představil ve Vánoční mši jitřní od Josefa Julínka v laškovském kostele.

Zlomové datum je 9. října 1995. V kronice se dočítáme toto: „*Poslední setkání chrámového sboru v Konici. Po stálém volání po nových členech chrám. sboru bylo bezvýsledné. Staří již nemají sílu do nekonečna udržovat sbor přijatelné kvality. A tak, i když velice nerad, rozpouštím sbor, který se již nedá udržet. Po odchodu několika členů již nebylo, kdo by nastoupil na jejich místo. Snažím se udržet scholu s několika děvčaty. Budoucnost nevidím nijak slavně, protože zájem pro tuto službu, která byla kdysi vyznamenáním, není.*“⁸⁹ Takto se vyjádřil pan Burget k situaci, která nastala.

V chrámovém sboru se za dobu jeho působení vystřídalo více než sto členů.

⁸⁵ Konický farní archiv. *Pamětní kniha farnosti r. 1910–1997*, s. 218.

⁸⁶ Tamtéž, s. 220.

⁸⁷ FALTÝNEK, Jaromír. *Chrámový sbor v Konici. Zpravodaj farností Jesenec, Konice a Skřípov*. Konice: farnost Konice, 1993, č. 1/93.

⁸⁸ Rodinná kronika pana Antonína Burgeta od roku 1961, s. 23–215.

⁸⁹ Tamtéž, s. 260.

Dne 19. února 2010 proběhla první schůzka nově založeného chrámového sboru. Náviku se ujala Mgr. Ludmila Kopečná-Nedomanská. Od této chvíle se pomalu rýsuje důstojný doprovod k mešním obřadům. 19. června 2010 vyrazili farníci na děkanátní pouť do katedrály sv. Václava v Olomouci, kde celou slavnost doprovázel sbor a zaznělo zde poprvé *Velehradské ordinárium*. Od roku 2010 sbor účinkuje na každoročních vánočních koncertech v kostele v Konici, které pořádá Klub přátel hudby. Obohatil několik ročníků akce Noc kostelů. Při zájezdu farnosti do Ostravy se spojil s jeseneckým sborem a společnými hlasy doprovodily mši svatou, kterou vysílala televize Noe.⁹⁰ Na klávesy doprovázel MUDr. Karel Martínek, vedoucí sboru v Jesenci. Opět vyráží do okolních farností, doprovází slavnosti biřmování, od roku 2008 patrocínium konického chrámu, sbor je zván na poutě, koncerty aj.⁹¹

Kromě velkého chrámového sboru⁹² fungují ještě při konickém kostele zpěvačky v čele s panem Burgetem. Doprovázejí pohřby v Konici i v okolí. V repertoáru se nachází i autorská tvorba pana Burgeta.

5.2. Schola v Konici

Založení scholy v Konici datujeme k říjnu roku 1995.⁹³ V tomto období zaniká smíšený chrámový sbor pro nedostatek zpěváků.⁹⁴ V touze zachovat zpěvy při liturgii založil pan Antonín Burget scholu. S tímto úkolem pomáhal i P. F. Ptáček s paní Marií Koutnou z Budětska.⁹⁵

Jednalo se o společenství převážně mladých dívek z farnosti v průměrném věku 12 let. Chlapci měli povinnosti u oltáře jako ministranti. Práce s děvčaty byla nelehká a muselo se vynaložit velké úsilí k odstranění trémy a udržení koncentrace při zkouškách. Po nějakém čase začala schola zpívat při liturgii žalmy, ordinária a jiné mešní písně doprovázené hlavně varhanami. Zanedlouho přišly na řadu svižnější skladby z *Cantate* nebo *Hosany* doprovázené na kytaru. Nejprve na kytaru hráli P. Ptáček a Paní Koutná, poté samotné členky. Přibýly další nástroje, například flétny, tamburína, ozvučná dřívka, housle aj.⁹⁶

⁹⁰ Příloha č. 29.

⁹¹ Osobní rozhovor s Antonínem Burgetem. Runářov, 12. března 2017.

⁹² Příloha č. 30.

⁹³ Příloha č. 31.

⁹⁴ Konický farní archiv. *Kronika konické scholy r. 1995–2015*, s. 3.

⁹⁵ Tamtéž, s. 6

⁹⁶ Tamtéž, s. 6–8.

V počtu asi patnácti členek scholy mezi sebou začaly budovat přátelská pouta, která potvrzují společně stráveným časem. O prázdninách i víkendech vyrážejí na pobyty. První byl hned v roce 1995 do Jeseníku. Každý den se dodržovaly ranní a večerní modlitby, trénování zpěvu a výlety do okolí. Další roky se jelo do Žitkové, Ostravy za P. L. Hubáčkem – bývalým konickým knězem, Lhoty Štědrákovy, dědiny zvané Košíky, Tučapy aj.⁹⁷

K obětavé práci pana Burgeta se při přípravě písní přidala konzervatoristka Ludmila Nedomanská. S organizací pomáhá také Dobromila Prosová a Petra Urbanová.⁹⁸

V dalších letech podnikaly členky společné aktivity. Od založení uběhlo už mnoho let, a tak v roce 2001 na svatbě paní Petry Zoubkové (před jedenáctou hodinou slečny Urbanové) pochopitelně nemohly chybět přítelkyně na kůru, aby jí tento obřad obohatily. Další členkou, která šla k oltáři, je Magda Koutná (roz. Sedláková). Následovala ji v roce 2002 Dobromila Kenšová (roz. Prosová). Po odchodu těchto vedoucích nastal zlom. Bylo nutné určit vedoucí a pokračovat dále v působení.⁹⁹ Vedení se ujala Eva Klímová (rozená Klváčková)

Zajímavý projekt se uskutečnil pod vedením Jany Hrubanové. Konická a otaslavická schola společně nacvičily *rockovou mši*. Premiéra proběhla v Otaslavicích o adventu v roce 2000, v lednu 2001 se uskutečnila v Konici. Do roku 2003 proběhla ještě tři provedení této mše.¹⁰⁰

Dalším projektem se konická schola může pochlubit v roce 2003 v Konici a o rok později v kostele v Čechách pod Kosířem. Jednalo se o *Truvéřskou mši*.¹⁰¹ Kromě doprovodu při liturgiích vystupuje v programu akce Noc kostelů, při vánočních besídkách a koncertech.¹⁰²

Jako další se ve vedení vystřídají Anna Znojilová, rozená Klváčková, a následně Hana Vinklerová, rozená Klváčková. Postupem času dochází k provdávání a odchodu dalších členek scholy z Konice. Tento jev se naplno projeví mezi roky 2014 až 2015, kdy se členky scházejí jen sporadicky k větším událostem.

O znovuoobnovení se pokouší Eva Procházková v roce 2015. Oslovuje mládež, která by se chtěla aktivně zapojit do liturgie zpěvem. Po této výzvě se začíná skoro od píky. K radosti farníků se rozroste schola o mládence, původně ministranty. Zvětšil se i počet doprovodných

⁹⁷ Tamtéž, s. 8–16.

⁹⁸ Tamtéž, s. 11.

⁹⁹ Tamtéž, s. 16–23.

¹⁰⁰ Tamtéž, s. 25–26.

¹⁰¹ Tamtéž, s. 25–26.

¹⁰² Příloha č. 32.

nástrojů, a to o cajon, flétny, dvě kytary, klávesy aj. Repertoár se rozrostl o písně převzaté od křesťanských kapel.

K roku 2017 má schola kolem patnácti členů ve věku 10 až 24 let.¹⁰³ Nyní schola doprovází pravidelně pobožnosti a adorace prvního pátku v měsíci, nedělní mše svaté, dále pak křtiny, svatby a významné svátky. Cílem dalšího úsilí je oslovit více mladých křesťanů ke službě chválit Boha zpěvem.

¹⁰³ Příloha č. 33.

Závěr

V textu této práce jsem se snažila podat přehled o hudebním životě v chrámu Narození Panny Marie v Konici. Velké díky patří všem, kteří se aktivně zapojili a zapojují do přípravy a obohacení liturgie. Není tomu tak všude. Málokdo si dokáže představit, jaká oběť jednotlivců drží farní rodinu pohromadě. Věnovala jsem se ve svém bádání varhaníkům, členům sboru i schole. Nejsou to zdaleka všichni dobrovolníci v kostelech.

Své téma jsem sledovala v období více než šedesáti let. Je dobré vidět, že tato štafeta se předává z rodičů na děti. Tímto způsobem dochází ke sdílení zkušeností. Bohužel zapálení pro tuto službu mizí. Stále více přibývá lidí, kteří dokážou jen kritizovat, ale sami nedělají nic. Tito lidé to nedělají pro ocenění a viditelnost, ale i tak je potěší přívětivé slovo. Snad i prostřednictvím této mé práce probudím v čtenářích nejen v Konici zájem o dění na kůru. Většina z nás bere hudební doprovod při bohoslužbách jako samozřejmost, ale úsilí do něj vložené nevidí. Hudební služba není jen o čase přímo v kostele. Předchází jí výběr písní a mnoho hodin cvičení. Pevně věřím tomu, že to členové sborů a schol dělají pro Pána z radosti. A jistě se těší jeho požehnání.

Resumé

Autorka předkládá práce pojednávající o tématu *Hudební praxe v kostele Narození Panny Marie v Konici se zaměřením na vývoj od roku 1950 do současnosti*. V práci se nachází popis kostela v Konici, jeho historie. Především se ale věnuje vývoji hudby a jejím představitelům.

Součástí bakalářské práce je seznámení s místním varhaníkem a skladatelem, který jako samouk oslavil v roce 2017 padesát čtyři let varhanické služby. Dále autorka představuje ostatní varhaníky, současné i minulé. Nesmí chybět pojednání o chrámovém sboru a schole.

V příloze se nacházejí fotografie historické i současné. Na snímcích je znázorněn chrám, varhaníci, sboristé aj. Studie dodává ukázky notového záznamu z tvorby pana Burgeta a nahrávky jeho skladeb.

Summary

The presented bachelor thesis deals with *Musical practice in the Church of the Nativity of the Virgin Mary in Konice with a focus on developments since 1950 to now*. It includes the description of the church in Konice and its history. The main focus falls on the church music development and its main representatives.

The thesis introduces the self-taught local organist and composer Antonín Burget who in 2017 has celebrated 40 years as an organist in a church service. The author also focuses on other organists, current and the past ones. There is also a note about the church choir and schola.

As a content, there are current and historical photos of the church, organists, choir etc. It also includes some examples of sheet music written by Mr. Burget and some audios of his musical compositions.

Prameny a literatura

Literatura:

BURIAN, Bohumil. *Vlastivěda moravská, II. Místopis, Konický okres.*

V Brně: Musejní spolek, 1939.

CIKRLÉ, Karel – SEHNAL, Jiří, *Příručka pro varhaníky.* Rosice: Gloria, 1999.

ISBN 80-86200-13-2.

FALTÝNEK, Jaromír, Chrámový sbor v Konici. *Zpravodaj farností Jesenec,*

Konice a Skřípov. Konice: farnost Konice, 1993, č. 1/93.

KUČEROVÁ, Anna, *Konice v datech 1200–1998,* Konice: Městský úřad, 2016.

NEDĚLKA, Michal, *Mše v soudobé české hudbě.* Praha: Karolinum, 2005.

ISBN 80-246-1014-0.

PECHÁČKOVÁ, Cecílie, *Pater Josef Olejník a liturgická hudba po II. vatikánském koncilu.*

Bakalářská diplomová práce. Brno: Masarykova univerzita, 2011.

PINKAVA, Jaroslav, *Dějiny města Konice, díl I.* Konice: Městský úřad, 1993.

POLC, Jaroslav V., *Posvátná liturgie.* Řím: Křesťanská akademie, 1981.

VIČAR, Jan, *Hudba v Olomouci 1945-2013.* Olomouc: Univerzita Palackého v Olomouci,

2014. Memoria artis. ISBN 978-80-244-3629-6.

Archivní prameny:

Konický farní archiv. *Pamětní kniha farnosti r. 1910–1997.*

Konický farní archiv. *Pamětní kniha farnosti od roku 1998.*

Konický farní archiv. *Kronika konické scholy r. 1995–2015.*

Rodinná kronika pana Antonína Burgeta od roku 1961.

Rozhovory:

Osobní rozhovor s panem Antonínem Burgetem. Runářov, 12. března 2017.

Osobní rozhovor s paní Ludmilou Kopečnou-Nedomanskou. Konice, 16. března 2017.

Osobní rozhovor s Panem Ing. Petrem Ullmanem. Konice, 16. března 2017.

Internetové zdroje:

Směrnice ČBK pro používání liturgické hudby při bohoslužbách, zvláště ve vztahu k mládeži,

Praha: Česká biskupská konference. © 2015 [online] [cit. 2017-01-30] Dostupné z:

http://www.dcml.cz/wp-content/uploads/2015/05/37_liturgicka-hudba.pdf

TALAŠ, Ondřej. *P. Josef Olejník* [online]. © 2017 [cit. 2017-01-30]. Dostupné z:

<http://josefolejnik.cz/liturgicky-kalendar/>

Radio Proglas [online], © 2017 [cit. 2017-03-01]. Dostupné z:

<https://hudba.proglas.cz/noklasik/aktuality-noklasik/stripy-desetile/>

Seznam příloh

Příloha č. 1 Panorama města Konice. Foto: Mgr. Jiří Burget.	I
Příloha č. 2 Letecký snímek Konice. Zdroj: <i>FLyFOTO letecká fotografie a video</i> , [online], [cit. 2017-04-09]. Dostupné z: http://www.flyfoto.cz/2014/01/konice.html	I
Příloha č. 3 Fotografie kostela Narození Panny Marie před opravou z pohledu z farní zahrady z roku 2005. Foto: Bc. Jaroslav Procházka.....	II
Příloha č. 4 Fotografie kostela Narození Panny Marie z roku 2016. Foto: Bc. Jaroslav Procházka.....	II
Příloha č. 5 Fotografie interiéru kostela, pohled na loď a kněžiště. Foto: Bc. Jaroslav Procházka.....	III
Příloha č. 6 Fotografie bočních oltářů v lodi kostela z roku 2017. Foto: Bc. Jaroslav Procházka.....	III
Příloha č. 7 Fotografie kněžiště v kostele. Foto: Bc. Jaroslav Procházka.....	IV
Příloha č. 8 Fotografie oltáře s postním obrazem. Foto: Bc. Jaroslav Procházka.....	IV
Příloha č. 9 Fotografie boční kaple Nejsvětější Trojice. Foto: Bc. Jaroslav Procházka.....	V
Příloha č. 10 Fotografie boční kaple Bolestné Panny Marie. Foto: Jaroslav Procházka ml. ...	V
Příloha č. 11 Fotografie venkovní kaple sv. Anny. Foto: Bc. Jaroslav Procházka.	VI
Příloha č. 12 Fotografie z primiční mše svaté br. Hyacinta OP v roce 2016. Foto: Jan Procházka.....	VI
Příloha č. 13 Fotografie varhan v období 1881 až 1970. Zdroj: Konický farní archiv. <i>Pamětní kniha farnosti r. 1910–1997</i> , s. 51.	VII
Příloha č. 14 Fotografie varhan v období od r. 1970 do současnosti. Zdroj: Konický farní archiv. <i>Kronika konické školy r. 1995–2015</i> , s. 2.....	VII
Příloha č. 15 Fotografie pana Antonína Burgeta z roku 2017. Foto: Bc. Jaroslav Procházka.....	VIII
Příloha č. 16 Fotografie pana Ing. Petra Ullmana z roku 2017. Foto: Bc. Jaroslav Procházka.....	VIII
Příloha č. 17 Fotografie paní Mgr. Ludmily Kopečné-Nedomanské z roku 2017. Foto: Bc. Jaroslav Procházka.....	VIII
Příloha č. 18 Notový zápis autorské tvorby pana Antonína Burgeta– píseň <i>Ukolébavka pro Kateřinku</i> . Zdroj: osobní archiv Kateřiny Gabrhelové.	IX
Příloha č. 19 Notový zápis autorské tvorby pana Antonína Burgeta– píseň <i>Pokoj a mír</i>	X
Příloha č. 20 Notový zápis autorské tvorby pana Antonína Burgeta– píseň <i>Poslouchejte novinu</i>	XI
Příloha č. 21 Notový zápis autorské tvorby pana Antonína Burgeta– píseň <i>Gloria</i>	XII
Příloha č. 22 Notový zápis autorské tvorby pana Antonína Burgeta– píseň <i>Doprovod' Maria</i>	XIII
Příloha č. 23 Notový zápis autorské tvorby pana Antonína Burgeta– píseň <i>Dnes naposledy</i>	XIV

Příloha č. 24 Notový zápis autorské tvorby pana Antonína Burgeta– píseň <i>Maria bolestná</i>	XV
Příloha č. 25 Notový zápis autorské tvorby pana Antonína Burgeta– píseň <i>Láska na kříži</i> .XVI	
Příloha č. 26 Notový zápis autorské tvorby pana Antonína Burgeta– píseň <i>Lide můj</i>	XVII
Příloha č. 27 Notový zápis autorské tvorby pana Antonína Burgeta– píseň <i>Hlásejme všemu</i>	XVIII
Příloha č. 28 Fotografie chrámového sboru – pout' v Konici roku 1966. Zdroj: fotoarchiv Bc. Jaroslava Procházky.....	XIX
Příloha č. 29 Fotografie chrámového sboru Konice a Jesence ze mše v Ostravě z roku 2012. Foto: Bc. Jaroslav Procházka.....	XIX
Příloha č. 30 Fotografie chrámového sboru z roku 2017. Foto: Bc. Jaroslav Procházka.....	XX
Příloha č. 31 Fotografie scholy Konice z roku 1995. Zdroj: Konický farní archiv. Kronika konické scholy r. 1995- 2015, s. 7.....	XX
Příloha č. 32 Fotografie scholy Konice z roku 2004. Zdroj: Konický farní archiv. <i>Kronika konické scholy r. 1995- 2015, s. 35</i>	XXI
Příloha č. 33 Fotografie scholy Konice z roku 2017. Foto Radka Popelková	XXI
Příloha č. 34 CD s pořízenými amatérskými nahrávkami autorské tvorby pana Antonína Burgeta:	
1. Pokoj a mír	
2. Poslouchejte novinu	
3. Gloria	
4. Doprovod' Maria	
5. Dnes naposledy	
6. Maria bolestná	
7. Láska na kříži	
8. Lide můj	
9. Hlásejme všemu	

Skladby: 1.– 3. Chrámový sbor z Konice; 4.– 6. menší těleso z Konice, zpívající pouze při zádušních mších; 7.– 9. OP schola z Olomouce.¹⁰⁴

¹⁰⁴ Nahrávky jsou pořízeny a vydány jako součást bakalářské práce s povolením autora písní pana Antonína Burgeta i všemi zpěváky jak chrámového sboru, pohřebního sboru, tak scholy OP Olomouc.

Přílohy

Příloha č. 1 Panorama města Konice. Foto: Mgr. Jiří Burget.

Příloha č. 2 Letecký snímek Konice. Zdroj: *FLyFOTO letecká fotografie a video*, [online], [cit. 2017-04-09]. Dostupné z: <http://www.flyfoto.cz/2014/01/konice.html>.

Příloha č. 3 Fotografie kostela Narození Panny Marie před opravou z pohledu z farní zahrady z roku 2005. Foto: Bc. Jaroslav Procházka.

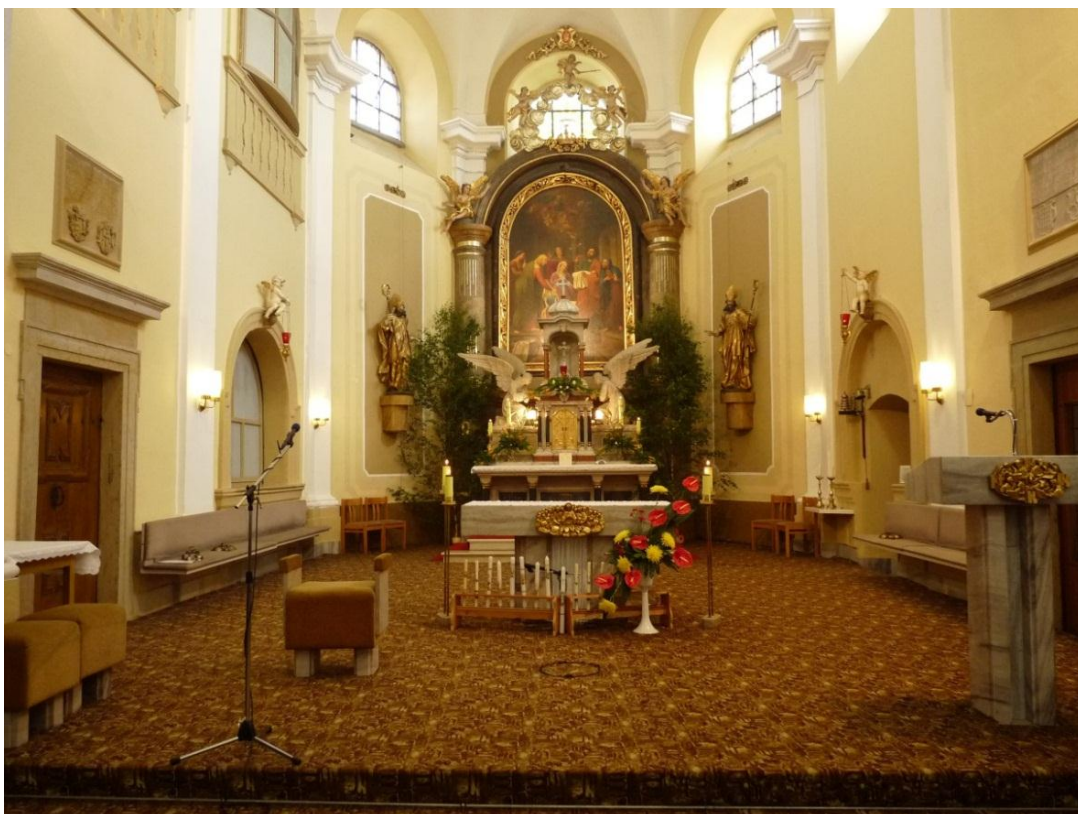
Příloha č. 4 Fotografie kostela Narození Panny Marie z roku 2016. Foto: Bc. Jaroslav Procházka.

Příloha č. 5 Fotografie interiéru kostela, pohled na loď a kněžiště. Foto: Bc. Jaroslav Procházka.

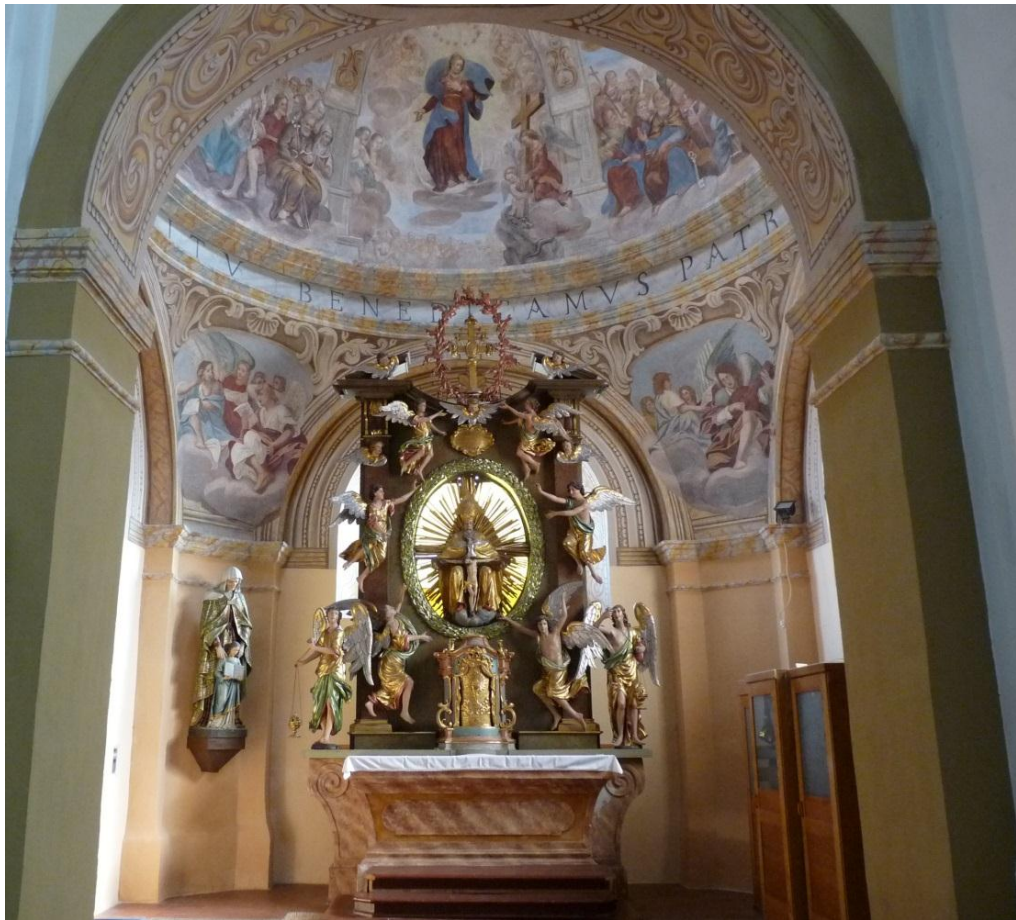
Příloha č. 6 Fotografie bočních oltářů v lodi kostela z roku 2017. Foto: Bc. Jaroslav Procházka.

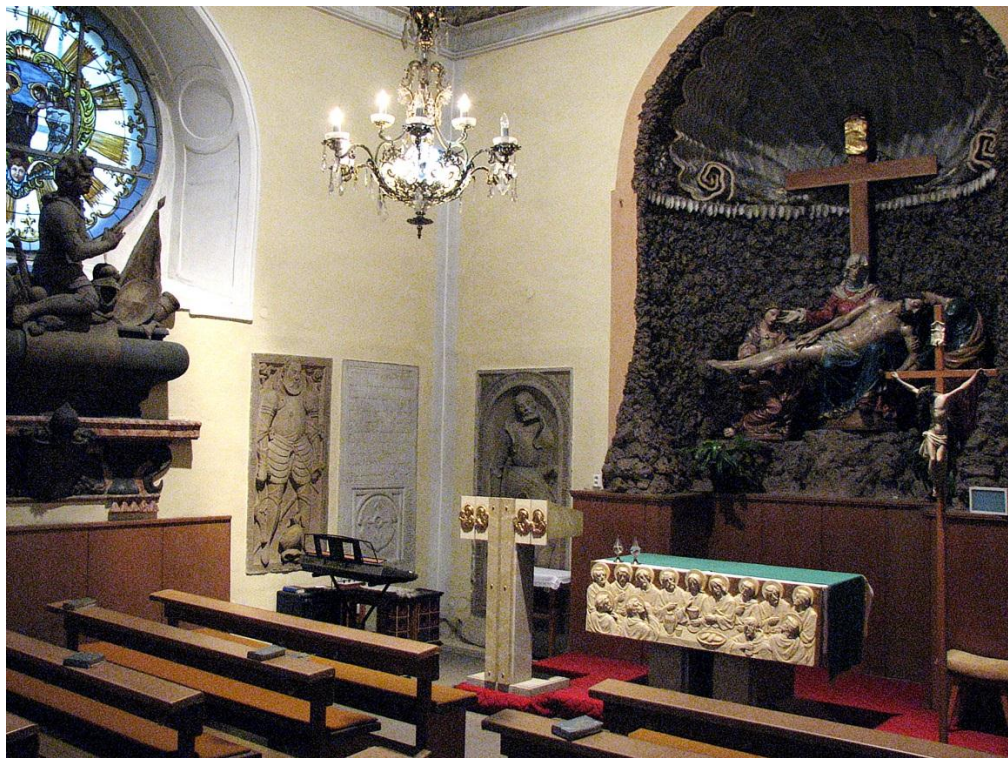
Příloha č. 7 Fotografie kněžiště v kostele. Foto: Bc. Jaroslav Procházka.

Příloha č. 8 Fotografie oltáře s postním obrazem. Foto: Bc. Jaroslav Procházka.

Příloha č. 9 Fotografie boční kaple Nejsvětější Trojice. Foto: Bc. Jaroslav Procházka.

Příloha č. 10 Fotografie boční kaple Bolestné Panny Marie. Foto: Jaroslav Procházka ml.

Příloha č. 11 Fotografie venkovní kaple sv. Anny. Foto: Bc. Jaroslav Procházka.

Příloha č. 12 Fotografie z primiční mše svaté br. Hyacinta OP v roce 2016. Foto: Jan Procházka.

Příloha č. 13 Fotografie varhan v období 1881 až 1970. Zdroj: Konický farní archiv.
Pamětní kniha farnosti r. 1910–1997, s. 51.

Příloha č. 14 Fotografie varhan v období od r. 1970 do současnosti. Zdroj: Konický farní archiv.
Kronika konické školy r. 1995–2015, s. 2.

Příloha č. 15 Fotografie pana Antonína Burgeta z roku 2017. Foto: Bc. Jaroslav Procházka.

Příloha č. 16 Fotografie pana Ing. Petra Ullmana z roku 2017. Foto: Bc. Jaroslav Procházka.

Příloha č. 17 Fotografie paní Mgr. Ludmily Kopečné-Nedomanské z roku 2017.
Foto: Bc. Jaroslav Procházka.

Ukolébavka pro Kateřinku.

Věnuje děda.

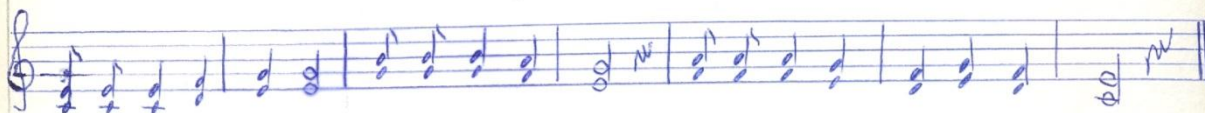
Volně p

1-2 Kateřin-ko spinkej, Kateřin-ko spi, zavři krásná o-čička svi.

1. Až usneš tichounce v postýlce své, bude se ti zdát o mámě své.
2. Ještě jsi malička jak poupátko, copak ti přinese svět za krátko?

Kateřin-ko spinkej, Kateřin-ko spi, zavři krásná o-čička svi.

Příloha č. 18 Notový zápis autorské tvorby pana Antonína Burgeta– píseň *Ukolébavka pro Kateřinku*. Zdroj: osobní archiv Kateřiny Gabrhelové.

Volně

Pokoj a mír.

Slova a nápěv
A. Burget

Předehra

Po-koj a mír přišel me-zi ná-š, v tento slav-
Skldní-me se před jeslič-ka-mi, zůstávej

mý, vd-mož-ní čas, shloňma se před ním, je světa
vždy, mezi ná-mi. Lehnej ro-di nám, ať v slomno.

Pán, Je-ži-ši Fi-chý buď nám vi-řán, buď nám vi-řán,
sti, dojdeme všichni do rado-sti. Jsi světa Pán,

buď nám vi-řán.
buď nám vi-řán.
Dobrá

2016

Poslouchejte novinu

Slova a hudba
A. Burget

1.) Poslouchejte novinu v tuto noční hodinu, Ježíš

2.) V městě nebylo místa, v nouzi Mari - a čistá, Dítě
3.) Poslouchejme Boží hlas, nesme světo každý z nás, tam, kde

v jesle leží, pasý-ři tam běží vzdá? mu poklo- nu. Nemeškejme

v jesle klade, v, co mu nastane, za hříchů lid-stva. Králové mu
řma nastává, Ježíš naděj dává, každou hodi- nu. Svoji bezmoe

běžme ká-ře, toto Dítě je sta-ře. Sklonil se nám vskromněm dítěku,

dary nesou, dlouhá cesta nezklame, nebes krá-ře, hoden ehvdlej
Ježíš změní po stěm slavněm vzkři-šení, naši věrnost, na vě-ěnost?

láskou boha-ře.

radost naša - me!
v radost promě - ni.

2015

Gloria - vánoční

Slova a nápěv
A. Burget

f
Glori-a, glori-a, in excel-sis De-o.

mf
všem lidem na zemi pokoj Boha na-še-ho.

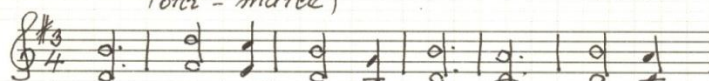
p
1.) Ježíš v chladných jeslích leží, od stádk pastý-ří tam běží.
2.) Ježíš z lásky k lidem přišel, na kříži bu-de vy-výšen.

f
Glo-ri-a, glo-ri-a, in ex-cel-sis De-o.

listopad 2015

Doprovod' Maria
(otci - matce)

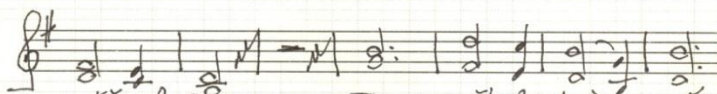
Slova a nápěv
A. B.

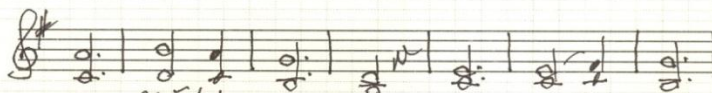
1.) Do - provod', Ma - ri - a, na - še - ho
2.) Do - provod', Ma - ri - a, ma - minku
3.) Tys na kal - vá - ri - i, pod křížem

ot - ce, kte - ré ho po - volal na
dra - hou, do - mov ať mo - jí po -
sta - la, když Je - ži - š po - řá - nov smrt

vě - čnost Pa - n. Tys přimlu - vy - né
pře - je Pa - n. Tě - la z na - ve - má
do - ho - má. Tys od pro - to - ku

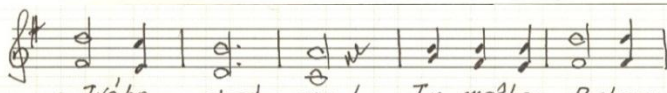
s ma - těř - ským srd - cem, je o - te - ře -
po kří - ži pra - nov, do Bo - ží bře -
bu - do - ven - nost Dna - la, zů - sta - las vě - t

ně, vří - se - mím, má - m.
kosti ka - ž - dy je zva - n.
má sta - t o - po - dat.

o - te - ři na - bes - kou bra - nu, vo - lá - me
Ma - minko ať v no - věm svě - tě, kras - a - da -
Pro - ni - kl me - e - Tvo - jí o - ši, zho - stě - jný

z Tvé - ho chra - mu! Tys ma - lkou Bo - hem
že roz - kva - že, Ma - ri - a bu - de
lid me - řu - ší, že Je - ži - š um - řel,

zvo - la - ná, po - mo - ci mů - žeš jed - ná.
Ma - lkou zvo - u, pro - nas na zemi, u - tě - cho - u.
z m - r - t - v - ych v - stal, a - by nás k sobě po - vo - la - l.

Příloha č. 22 Notový zápis autorské tvorby pana Antonína Burgeta – píseň Doprovod' Maria.

Slova a nápěv
A. B.

Dnes naposledy - matec

1) Dnes napo - sledy, maminko drahá,
2) k tobě se sklání, sám Ježíš s křížem,
3) Dnes napo - sledy vy - zva - ni, zůstaneš v sídeli, ve výpomí -

da - la, ne můžem splatit
ří - ka, která nás poučí
na - ni, v modlitbě přesi,
to - bě náš dluh, ať odmě - nou je ti,
na tu - to zem, ofi - ra nářč svou
za duši svou, Teotina přátele,

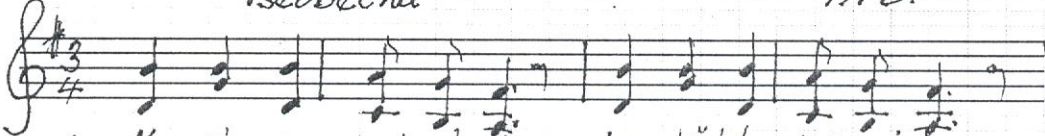
věny
lidem
Báň.
všam.
5 po - ko - Tou.

Příloha č. 23 Notový zápis autorské tvorby pana Antonína Burgeta – píseň *Dnes naposledy*.

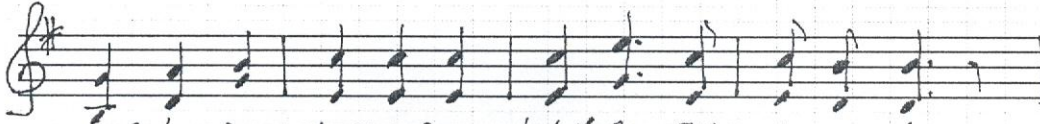
Soprán
A17

Maria bolestná všeobecná

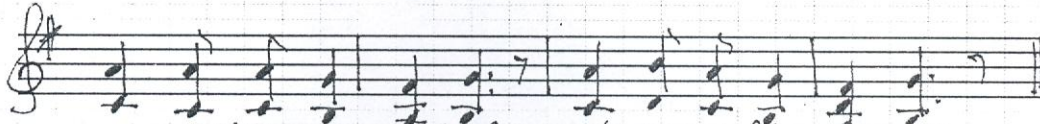
Slova a nápěv
A. B.

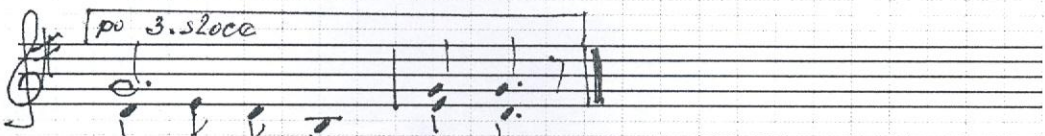
1.) Ma-ri-a bolestná, bez hřlehu, bez viny,
2.) Ty znáš na-ši bolesti, když dráhj odchází,
3.) Ma-ri-a bolestná, dej, aby byl nám kříž,

kolik to bolesti, když Syn Tvůj jediný,
naše vtou-ci prosba na věčnost provází,
o počtu ve smrti, u soudu Boha blíž,

na kříži u-míral, nám za Matku Tě dal.
modlitbou o-běti, od přátel, od děti.
vě-tíme v lásku Tvou, jsi míra křa-žovnou,

po 3. sloce
jsi míra křa-žovnou.

18.10.1999

Příloha č. 24 Notový zápis autorské tvorby pana Antonína Burgeta– píseň *Maria bolestná*.

Volný přednes

Láska na kříži

Slova a nápěv A. Burget

mf

1.) Láska na kříži v bolestech umírá, svoji o-bě-ti, nebe o-zvírá,
2.) Rány na rukou, které jen žehnaly, rány na nohou, lehčím spěchaly,
3.) země se chvěla, oblo-ha ztemněla, sklály pu-ka-ly, Máti zvolala;
4.) Jen na krátký čas, tělo v hrobě leží, a-by třetí den k oslavě Boží,

1.) Ma-ri-a pod křížem plná bo-lesťi, Bůh obět' syna dopusťi.
2.) srdce o-tevře-né by-lo do kořdn, za to vše jsem byl příkohn.
3.) v bole-sti: „Synu můj! Milý, Synu můj!“ Tělo pokládá na křím svůj.
4.) světa vy-lu-pi-tele slavně z hrobu vstal, celým životem k sobě zval.

Lide můj

Slova a nápěv
A. B.

1. Lide můj, proč od soudců na kříž tě-to mě?
2. Lide můj, nekoufej si, když tě kříž kříž,
3. Jsiš na kříži prosí v o-puště-no-sti,

Po-hládni, jak zmuče-né je, ce-lé kr-va-vě.
pohládni na palna svého, naděj u-vi-diš.
nepři-čítej li-de vi-nu, dopřej mi-řosti,

Za lasku a do-bro, jak svět odpla-cí,
kdo jde v beznadě-ji, vyslyšte můj hlas,
Vaal jsem v poslušnos-ti hříchy na se-be,

přesto z lidsky k to-bě, trásty odvracím.
já jsem smrt přemo-hl, vždyť jsem s vámi zas.
abych ka-jie-ní-kům o-ře-vtel nebe.

Příloha č. 26 Notový zápis autorské tvorby pana Antonína Burgeta – píseň *Lide můj*.

Slavnostně

Hlásejme všemu

Slova a nápěv
A. B.

f

1.) Hlásejme všemu lidskému rodu, že Ježíš Kristus z mrtvých vstal.

všem, kteří bloudí, hříchem se tmouí, svým křížem cestu ukázal.

2.) Hlásejme všemu lidskému rodu, Ježíš je naše naděje,
vždy jeho moce ve stínu moce nic zlého se nám neděje.

mf

1.) praxdný hrob v skále zanechal, na vzdory morným žije dál.

2.) Na dřevo kříže hříchy vzal, do konce věku bude dál.

f

1.) všem malověrným, strachem ztroušeným, dal novou sílu Kristus kral.

2.) provdzet cestou v budoucnost věčnou, náš vyka pi- tel, Kristus kral.

ff

1-2. A-le-lu-ja! A-le-lu-ja! A-le-lu-ja!

Příloha č. 27 Notový zápis autorské tvorby pana Antonína Burgeta – píseň *Hlásejme všemu*.

Příloha č. 28 Fotografie chrámového sboru – pouť v Konici roku 1966.

Zdroj: fotoarchiv Bc. Jaroslava Procházky.

2. řada: Dostál Karel, Žváček František, Opletal Vilém, Faltýnek Jaromír st., Burget Antonín, Drešrová Růžena, Opletalová Marie, Zbořilová, Dostálová Marie, Balcar Miloslav, Svobodová Popelková Anežka, Slouková Františka, Lužná Anastázie, Faltýnková Emilie, ?, ?(fotograf)
1. řada: Urban Zikmund st., Navrátil Václav, Žváčková-Trbušková Františka, Jurníčková Marie, Opletalová Marta, P. ? (Luká), Dostálová Marie, Strouhalová Eva, Šoupalová Marie, Dostálová.

Příloha č. 29 Fotografie chrámového sboru Konice a Jesence ze mše v Ostravě z roku 2012.

Foto: Bc. Jaroslav Procházka.

Příloha č. 30 Fotografie chrámového sboru z roku 2017. Foto: Bc. Jaroslav Procházka.

3. řada: Bílá Jitka, Grulichová Svatava, Procházková Eva ml., Popelka Pavel, Ing. Ullman Petr, Vrba Pavel

2. řada: Procházková Eva st., Faltýnková Markéta, Faltýnková Františka, Procházková Marie, Faltýnek Jaromír, Vrbová Anežka

1. řada: P. Ryšánek Milan, Burgetová Emílie, Burget Antonín, Kopečná-Nedomanská Ludmila, Herníková Marie

Příloha č. 31 Fotografie scholy Konice z roku 1995. Zdroj: Konický farní archiv. Kronika konické scholy r. 1995- 2015, s. 7.

Příloha č. 32 Fotografie scholy Konice z roku 2004. Zdroj: Konický farní archiv.

Kronika konické scholy r. 1995- 2015, s. 35.

4. řada: *Bílá Veronika, Klváčkov Hana, Klváčková Anna*
 3. řada: *Vógllová Lucie, Ullmanová, Procházková Kateřina, Březinová Martina*
 2. řada: *Grulichová Marie, Bílá Jitka, Grulichová Jana, Klváčková Eva*
 1. řada: *Bílá Zdislava, Grulichová Helena, Procházková Eva*

Příloha č. 33 Fotografie scholy Konice z roku 2017. Foto Radka Popelková

2. řada: *Sedláková Hana, Hartl Jan, Ullman Dominik, Aschenbrennerová Pavla, Burget Martin, Procházka Jaroslav*
 1. řada: *Matoušková Klára, Podhorná Anežka, Sedláková Kristýna, Ullmanová Ludmila, Matoušková Tereza, Procházková Eva*

Na fotografii chybí: *Burgetová Anna, Eyer Jan, Eyrová Pavla, Grulichová Lucie, Matoušková Klaudiva, Páleník Vojtěch,*

Anotace

Jméno a příjmení:	Eva Procházková
Katedra:	Hudební výchovy
Vedoucí práce:	MgA. Petr Martínek
Rok obhajoby:	2017

Název práce:	Hudební praxe v kostele Narození Panny Marie v Konici se zaměřením na vývoj od roku 1950 do současnosti.
Název v angličtině:	Musical practice in the Church of the Nativity of the Virgin Mary in Konice with a focus on developments since 1950 to do now.
Anotace práce:	Bakalářská práce je zaměřena na období od druhé poloviny 20. století do současnosti chrámové hudby v chrámu Narození Panny Marie v Konici. Popisuje chrám a jeho historii. Velká pozornost je věnovaná chrámovému sboru, schole, varhaníkům a představuje místního skladatele a varhaníka pana Antonína Burgeta.
Klíčová slova:	Konice, sbor, schola, varhany, varhaníci, chrám Narození Panny Marie v Konici, Antonín Burget, autorská tvorba
Anotace v angličtině:	The bachelor thesis focuses on the developments of the church music in the Church of the Nativity of the Virgin Mary in Konice since 1950 up to now. It describes the church and its history. The main attention is paid to the church choir, the schola and church organists. Its aim is to introduce local organist and composer Antonín Burget.
Klíčová slova v angličtině:	Konice, church choir, schola, organs, organists, the Church of the Nativity of the Virgin Mary in Konice, Antonín Burget, self-production
Přílohy vázané v práci:	Fotografie exteriéru i interiéru kostela; fotografie varhaníků, sboru a scholy; noty autorské práce pana Antonína Burgeta;
Rozsah práce:	Úvod- Závěr: 27 stran Znaků včetně mezer: 58 917
Jazyk práce:	Český jazyk